Nr. 3. Warszawa, dnia 31 stycznia 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 40 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 42 mk. poleconą 51 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 200 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji. Leszno 5 tel. red № 16-37, tel admin. № 276-29.

OD REDAKCJI.

KOMUNIKAT

do wszystkich kolegów Skarbowców.

Wobec zdekompletowania Zarządu Związku pracowników skarbowych, uchwałą Walnego Zgromadzenia w dniu 15/XI b. r. wybrany został nowy, Tymczasowy Zarząd, który podejmując pracę, podaje do wiadomości wszystkich kolegów:

I. Ustawa i zadania Związku.

Związek pracowników skarbowych działa na mocy uchwalonej przez ogólne zebranie w dniu 30 grudnia 1918 r. ustawy tymczasowej. Po uzyskaniu zgody ówczesnego Kierownika Ministerstwa Skarbu, ustawa została zarejestrowana w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w dn. 31 stycznia 1919 r., rejestr. Nr. 4; uzupełniono ją w dniu 3 lutego 1919 r.

Działalność Związku obejmuje wszystkie ziemie Rzeczypospolitej Polskiej.

Związek jest instytucją apolityczną.

Do Związku należeć mogą Urzędnicy wszystkich instytucji Ministerstwa Skarbu.

Związek ma na celu przedewszystkiem:

1) ochronę i popieranie interesów swych członków tak pod względem duchowym, jak i materjalnym w najszerszym tego słowa znaczeniu, wobec czego podejmuje wszelkie legalne zabiegi ku temu zmierzające;

2) rozwój fachowości, etyki i solidarności koleżeńskiej.

Uświadamiając sobie, po pierwsze, ważność zadań w dobie obecnej każdego obywatela Rzeczypospolitej,— po drugie, ogrom pracy skarbowca-obywatela oraz celowe wywiązanie się z zadań, wynikających z postanowień ustawy Związku, — wreszcie konieczność szybkie

go nawiązania łączności ze wszystkimi kolegami, a z kolegami prowincjonalnymi w szczególności; Zarząd Związku zwraca się do kolegów skarbowców z gorącym apelem poparcia jego poczynań w kierunku należytego zorganizowania się. Da się to osiągnąć jedynie przez zapisanie się każdego skarbowca w poczet członków Związku pracowników skarbowych.

W tym celu tymczasowy Zarząd zaleca kolegom-skarbowcom zastosować się do następujących wskazówek:

II. Delegaci.

1) Wszyscy koledzy-skarbowcy, zamieszkali w danej miejscowości, t. j. w mieście powiatowem, wojewódzkiem lub stolicy, wybiorą z pośród siebie delegata i jego zastępcę, upoważnionego do komunikowania się z Zarządem Związku w Warszawie. Ilość delegatów z takich instytucji jak Centrala Ministerstwa Skarbu, lub Izba Skarbowa, może odpowiadać ilości Departamentów, Wydziałów, a nawet i większych Oddziałów, ponad 20 pracowników. Wskazanem jest jednak, aby ilość delegatów nie była zbyt znaczna, np. w mieście powiatowem może być wybrany tylko jeden delegat i jego zastępca.

2) Wybrani delegaci możliwie jaknajśpieszniej prześlą do Zarządu Związku:

a) odpisy odnośnych uchwał w sprawie wyboru delegata i jego zastępcy, względnie wniosków, dotyczących zakresu prac Zarządu Związku w kierunku racjonalnej i pożytecznej jego działalności ogólno-państwowej i związkowej.

b) wykazy miejscowych członków Związku pracowników skarbowych.

3) W sporządzonych wykazach należy podać: a) **stronica pierwsza** — nazwa urzędu (ów), adres, ogólna ilość urzędników, imię i nazwisko delegata, jego zastępcy, adres, b) **stronica druga i trzecia** — Nr. kolejny, Nr. legitymacji członkowskiej (oznaczy Zarząd), imię i nazwisko członka Związku, adres prywatny, wiek, stan rodzinny, zajmowane stanowisko i kategorja płac, data stabilizacji, data zapisania się w poczet członków Związku. Rubryka ogólna: **opłata członkowska**: wpisowe (10 mk.), zalegająca opłata do 30/9—21 r. według deklaracji członka Związku (10 mk. miesięcznie), opłata za IV kwartał 1921 r. (30 mk.); czy członek Związku należy do Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, za jaki czas uiścił składkę członkowską i w jakiej wysokości, własnoręczny podpis członka Związku. Wypełniony w ten sposób wykaz podpisuje miejscowy delegat.

4) Delegaci prowincjonalni prześlą do Zarządu Związku sporządzone wykazy (punkt 3), oraz wpłacą 50% zebranych składek. Zebrane kwoty należy wpłacać do miejscowego urzędu Pocztowego na rachunek kasy pożyczkowo-oszczędnościowej przy Związku pracowników skarbowych (konto czekowe w P. K. O. Nr. 2228). Pozostałe 50% opłat członkowskich na rzecz Związku pozostaje na cele miejscowe. Delegaci Związku w Warszawie złożą wykazy Zarządowi Związku po uprzednim wpłaceniu do powyżej wymienionej kasy zebranych kwot na rachunek Związku. Na wykazach delegatów z Warszawy, Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa oznaczy datę przyjęcia, Nr. asygnacji i wpłaconą kwotę.

5) Członkowie Związku za pośrednictwem swego delegata kierują do Zarządu wszelkiego rodzaju podania, memorjały, lub wnioski w sprawach Związku, które delegat przesyła Zarządowi najpóźniej w ciągu dni 10 po otrzymaniu, zaopatrując je odpowiedniemi motywami i uwagami.

6) Do obowiązków delegata należy zawiadamiać członków Związku o treści komunikatów Zarządu, o sprawozdaniach z działalności Zarządu, oraz czuwać nad regularnym uiszczaniem składek i innych opłat członkowskich, jak również nad terminowem przesyłaniem zebranych kwot w myśl punktu 4.

7) Po otrzymaniu wykazów, Zarząd Związku prześle miejscowym delegatom legitymacje członkowskie, celem doręczenia tychże członkom Związku. Delegaci poczynią na legitymacjach adnotacje o uiszczeniu opłat członkowskich.

III. Program prac tymczasowego Zarządu Związku.

W ciągu ubiegłych 2 tygodni, tymczasowy Zarząd dokonał następujących czynności: 1) nawiązał kontakt z czynnikami decydującemi Ministerstwa Skarbu, celem realizacji postulatów Związku i otrzymał daleko idące zapewnienie poparcia, 2) ustalił stan kasy Związku, 3) nawiązał przez swego delegata porozumienie ze Stowarzyszeniem Urzędników Państwowych w sprawie zmiany statutu Stowarzyszenia, w tym sensie, aby każdy członek Związku Skarbowców, automatycznie był również członkiem Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, 4) zwrócił uwagę władz na niezdrowotny stan lokalu, w którym mieszczą się Urzędy Skarbowe w Warszawie (Nalewki 2), co spowodowało interwencję Prezydjum Ministerstwa Skarbu do Ministerstwa Robót Publicznych, co do natychmiastowego zarządzenia zmiany powyższego, 5) poczynił pierwsze kroki celem zorganizowania Spółdzielni Mieszkaniowej.

Do końca grudnia r. b. Zarząd zamierza:

1) **Otworzyć dla swych członków księgozbiór-czytelnię,** nie rozporządzając jednak odpowiedniemi funduszami, Zarząd zwraca się do Was, Koledzy-Skarbowcy, z gorącym apelem o składanie na ręce Zarządu zbędnych książek i dziel, jak fachowych, tak i ogólno literackich, nie krępując się ilością. Zarząd jest przeświadczony tak o dobrej woli, jak o poczuciu obywatelskim swych Kolegów-Skarbowców; nie wątpi zatem, iż wezwanie jego osiągnie cel, t. j. doprowadzi do ufundowania księgozbioru. O dniu otwarcia takowego nastąpi osobne zawiadomienie.

2) **Zorganizować Sekcję kulturalno-oświatową:** zarząd bibljoteką, odczyty z dziedziny skarbowości, stałe wykłady w godzinach poza biurowych.

3) Uruchomić Sekcję fachowo-podatkową z dziedziny podatków bezpośrednich. Do Sekcji wejdą Koledzy referenci. Ich zadaniem będzie opracowywanie wniosków praktycznego stosowania ustaw obecnie obowiązujących, jak również wykłady biurowości, rachunkowości, statystyki i t. d. Opracowane wnioski Zarząd przesyłać będzie Panu Ministrowi Skarbu.

4) **Uruchomić Sekcję prowincjonalną:** nawiązanie stałej łączności z Kolegami Skarbowcami, zamieszkałymi na prowincji.

Do działu już czynnego przy Związku Skarbowców a powstałego z jego inicjatywy należą: Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa, działająca od roku 1919 i ostatnio zorganizowana Kasa Pogrzebowa. Do tej ostatniej należeć mogą głowy rodzin lub ich żony.

Na czele obu instytucji stoi znany nam z mrówczej pracowitości i poświęcenia wprost dla Związku, Kol-

ga L. Hejdukowski. Nazwisko to służy dostateczną rękojmią rozwoju wymienionych wyżej, tak pożytecznych dla Kolegów instytucji i Zarząd nie wątpi, iż nie będzie Skarbowca, któryby do nich nie należał.

Tymczasowy Zarząd Związku jest świadom, że wykonanie nakreślonego programu, jest możliwie jedynie pod warunkiem wspólnego wysiłku wszystkich Kolegów i ich współpracy z Zarządem, oczekuje zatem poparcia.

To, do czego wytrwale dążyli dziadowie i ojcowie nasi, ziściło się: mamy Niepodległą Ojczyznę, jesteśmy wolnymi obywatelami kraju. Od każdego zatem z nas bezpośrednio już zależy, by kraj nasz stał się kwitnącym i nie miało miejsca wyrzekanie, iż źle się dzieje. Państwo podnosi się i wzrasta, łącząc w pracy wspólnej coraz liczniejsze i potężniejsze zastępy swoich synów - obywateli. Dookoła nas niczem wulkany, wybuchają coraz to nowe ogniska życia zbiorowego, którego byliśmy pozbawieni przez półtora blisko wieku. Niema zda się dzisiaj obywatela, któryby w ten lub inny sposób nie brał udziału we wznoszeniu rozszerzającego się gmachu Państwa.

Czyżbyśmy, Koledzy Skarbowcy, mieli zostać na uboczu i obojętni, przyglądali się kto, co i jak buduje?

A wszak w tym gmachu i nam mieszkać potrzeba!

Sama już konieczność dziejowa zmusza nas, byśmy w obrębie tworzącego się od podstaw Państwa, zajęli przynależne nam miejsce i przyjęli na siebie przypadającą nam w udziale część pracy obywatelskiej.

Każdą jednak pracę rozpoczynać należy od podstaw. W danym więc wypadku, zanim dojdziemy do udziału pracy ogólno-społecznej, musimy rozpocząć od samych siebie. Gdy siebie potrafimy zorganizować i rozpoczniemy naprawdę świadomą celu pracę zbiorową, wówczas otworzą się inne horyzonty i nie napotkamy żadnych przeszkód na drodze szerokiej pracy społecznej.

A więc Koledzy Skarbowcy, wyjdźmy ze stanu bierności!

Dość drzemki.

Nie wyczekujmy pomocy od kogoś jedynie!

Odepchnijmy od siebie zarzuty, iż jako urzędnicy państwowi, tymsamym niezdolni jesteśmy do żadnej pracy twórczej.

Niech ambicją każdego skarbowca będzie należenie do Związku.

Zapiszcie się wszyscy!

Czego nie możemy osiągnąć w rozsypkę — zdobędziemy wysiłkiem zbiorowym.

Bo gromada, to wielki człowiek!

Wszelkie sprawy i kwestje w sprawach Związku kierujcie, Koledzy pod adresem Związku Pracowników Skarbowych za pośrednictwem swego delegata: Warszawa, Rymarska 1, pokój Nr. 10. Dyżurny członek Zarządu względnie Sekretarz przyjmuje w sprawach Związku: w poniedziałki, środy i piątki, od godz. 6 ej do 8½ wieczorem.

Warszawa, dn. 15 grudnia 1921 r.

Tymczasowy Zarząd Związku Pracowników Skarbowych:

(—) *Kozłowski.*

(—) *Franio.*

(—) *Szanser.*

(—) *Strumpf.*

(—) *Nadolski.*

Organizacja władz.

44.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1921 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. Nr. 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1922 r. nieprzejęte dotąd przez Ministerstwo Skarbu działy administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej wyłącza się z zakresu działania Ministra b. Dzielnicy Pruskiej i przekazuje się Ministrowi Skarbu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezydent Ministrów:

w z. (—) *Skirmunt.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

(Dz. Ust. Nr. 4, 1922 r., poz. 19).

45.

ROZPORZĄDZENIE

Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwowej

z dnia 22 grudnia 1921 r.

o utworzeniu izby okręgowej kontroli państwowej w Krakowie.

Na mocy art. 27 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się w porozumieniu z Prezydentem Ministrów, co następuje:

§ 1. Tworzy się izbę okręgową kontroli państwowej w Krakowie z terytorjalnym zakresem działania, rozciągającym się na województwa: krakowskie i śląskie.

§ 2. Izba okręgowa kontroli państwowej w Krakowie działa na zasadach, wyłuszczonych w art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 44, poz. 267) i w powołanej na wstępie ustawie z zastosowaniem ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497).

§ 3. O terminie otwarcia tej izby nastąpi osobne ogłoszenie.

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

Prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwowej:
(—) *Jan Żarnowski.*

(Dz. Ust. Nr. 4, 1922 r., poz. 31).

Danina państwowa.

46.

ODEZWA RZĄDU W SPRAWIE DANINY.

Ustawa o daninie państwowej weszła w życie. Wszyscy rozumieją, że wykonanie tej ustawy będzie stanowiło najpoważniejszy środek sanacji Skarbu Państwa, uzyskania równowagi budżetowej i podniesienia waluty polskiej, a w następstwie tego — wywołania zniżki cen towarów.

Ale cele powyższe nie zostaną osiągnięte, jeżeli danina nie wpłynie do kas państwowych w najbliższych tygodniach, jeżeli będziemy ociągać się z wypłatami, jeżeli nie pospieszymy tłumnie oddać państwu cząstki swego mienia w imię dobra własnego i ogólnego.

Jak ofiarnie w chwilach najcięższych dla wskrzeszonej Rzeczypospolitej stanęło całe społeczeństwo do walki zbrojnej z wrogiem zewnętrznym, tak dzisiaj, w chwili trudnego położenia finansowego i ekonomicznego Państwa, niechaj każdy chętnie jaknajrychlej wpłaci do kas skarbowych przypadającą nań daninę.

Władze skarbowe, odpowiednio zmobilizowane, obliczają już daninę. Kasy skarbowe już obecnie przyjmują wpłaty na poczet daniny, więc już teraz każdy może spełnić obowiązek, a najpóźniej należy go spełnić w terminach ustawą przewidzianych. A więc do kas, obywatele! Nie czekajmy przymusu! Płaćcie daninę!

Prezydent Ministrów:
(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister Skarbu:
(—) ***Michalski.***

(„Monitor Polski" Nr. 17 — 1922 r.).

47.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje: Mieszkańcy m. Warszawy wpłacać mogą daninę państwową w kasie skarbowej przy ul. Rymarskiej 12 lub w Centralnej Kasie Państwowej, przy ul. Rymarskiej 5. W dniach najbliższych zaś uruchomi się w Magistracie 18 kas dla wyłącznego przyjmowania daniny państwowej.

(„Monitor Polski" Nr. 18 — 1922 r.).

Podatki bezpośrednie.

48.

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) w przedmiocie ujednostajnienia na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym obowiązuje ze zmianami, wprowadzonemi w niniejszej ustawie, od roku podatkowego 1921 na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, a od roku podatkowego 1922 na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypadający za rok podatkowy 1921 na obszarze izb skarbowych: warszawskiej, białostockiej, kieleckiej, łódzkiej, lubelskiej, brzeskiej i łuckiej zasadniczy podatek przemysłowy w myśl ustawy z 6 lipca 1920 r. nie ulega żadnej zmianie.

Art. 2. Art. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) otrzymuje następujące brzmienie:

„Dla celów wymiaru i poboru zasadniczego podatku przemysłowego dzieli się miejscowości na następujące klasy:

I. Na obszarze izb skarbowych: warszawskiej, białostockiej, kieleckiej, łódzkiej i lubelskiej:

A) M. st. Warszawa,

B) Klasa I. Miasta: Łódź, Lublin, Sosnowiec.

C) Klasa II. Miasta: Białystok, Częstochowa, Kalisz, Kielce, Łomża, Pabjanice, Piotrków, Płock, Radom, Siedlce, Suwałki, Tomaszów (woj. łódzkie), Włocławek. Powiaty: będziński, dąbrowski, warszawski.

D) Klasa III. Miasta: Augustów, Biała (ziemia siedlecka), Busk, Chełm, Ciechanów, Ciechocinek, Hrubieszów, Kalwarja, Kałuszyn, Koło, Konin, Końskie, Krasnystaw, Lubartów, Łęczyca, Łowicz, Łuków, Mława, Miechów, Międzyrzec, Nowomińsk, Noworadomsk, Opatów, Opoczno, Ostrołęka, Ostrów, Pińczów, Płońsk, Puławy, Pułtusk, Rawa (woj. warszawskie), Radzymin, Radzyń, Sandomierz, Sokołów (woj. lubelskie), Szydłowiec, Tomaszów (woj. lubelskie), Turek, Węgrów, Wieluń, Włodawa, Zamość, Zduńska-Wola. Powiaty: błoński, brzeziński, częstochowski, kaliski, kutnowski, łódzki, lubelski, olkuski, radomski, włocławski.

E) Klasa IV: Wszystkie inne miejscowości.

II. Na obszarze izb skarbowych: krakowskiej i lwowskiej:

A) Klasa I. Miasta: Borysław, Drohobycz, Kraków, Lwów.

B) Klasa II. Miasta: Biała, Chrzanów, Jarosław, Jasło, Kołomyja, Krosno, Nowy-Sącz, Oświęcim, Przemyśl, Rzeszów, Śniatyn, Stanisławów z Knihininem wsią i Knihininem kolonją, Stryj, Tarnów, Tarnopol. Powiaty: bialski, drohobycki z wyłączeniem Borysławia, krakowski, lwowski.

C) Klasa III. Miasta: Brody, Brzeżany, Bochnia, Buczacz, Borszczów, Busk, Czortków, Dębica, Dolina, Gorlice, Gródek Jagielloński, Jaworów, Kałusz, Kamionka, Strumiłowa, Limanowa, Łańcut, Mielec, Mościska, Myślenice, Nowy Targ, Podhajce, Poronin, Przemyślany, Przeworsk, Rabka, Rawa Ruska, Rohatyn, Ropczyce, Rymanów, Sambor, Sanok, Sokal, Trembowla, Wieliczka, Zaleszczyki, Zakopane, Złoczów, Żółkiew, Żywiec z Zabłociem. Powiaty: chrzanowski, gorlicki, krośnieński, nowo-sądecki i rzeszowski.

D) Klasa IV: Wszystkie inne miejscowości.

III. Na obszarze izb skarbowych: pomorskiej i poznańskiej:

A) Klasa I. Miasta: Poznań i Bydgoszcz.

B) Klasa II. Miasta: Gniezno, Grudziądz, Inowrocław, Toruń. Powiaty: poznański i bydgoski.

C) Klasa III. Miasta: Brodnica, Chełmno, Chodzież, Chojnice, Czarnków, Działdowo, Fordon, Gdynia, Gniew, Gostyń, Grodzisk, Jarocin, Kartuzy, Kępno, Kościerzyna, Koźmin, Kościan, Krotoszyn, Leszno, Lubań, Międzychód, Mogilno, Nakło, Nowotomyśl, Nowemiasto, Oborniki, Odolanów, Ostrów, Ostrzeszów, Pleszów, Puck, Rawicz, Sępolno, Skalmierzyce, Śmigiel, Śrem, Środa, Starogard, Strzelno, Święcie, Szamotuły, Szubin, Tczew, Tuchola, Wąbrzeźno, Wągrowice, Weyherowo, Witkowo, Wolsztyn, Września, Wyrzysk, Zbąszyń, Żnin.

D) Klasa IV: Wszystkie inne miejscowości.

IV. Na obszarze izb skarbowych: brzeskiej i łuckiej.

A) Klasa II. Miasta: Grodno, Lida, Pińsk i Równe.

B) Klasa III. Miasta: Brześć, Dubno, Dzisna, Kobryń, Kowel, Krzemieniec, Łuniniec, Łuck, Nieśwież, Nowogródek, Ostróg, Prużany, Sarny, Słonim, Wilejka, Włodzimierz Wołyński, Wołkowysk.

C) Klasa IV: Wszystkie inne miejscowości.

Przez „powiat" należy rozumieć wszystkie miasta, osady, miasteczka, wsie i t. p., znajdujące się w obrębie powiatu, z wyjątkiem wymienionych osobno, a zaliczonych do innej klasy miejscowości.

Art. 3. Art. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszelkiego rodzaju kwoty pieniężne, określające podstawę wymiaru podatku, karę lub grzywnę, oznaczone w walucie rublowej (dod. do art. 368 dz. II i III; dod. do art. 448 i inne art.), o ile z mocy niniejszej ustawy nie zostały w inny sposób zmienione, należy przeliczać według stosunku 1 rb. = 100 mk., zaś w wypadkach, gdy wymiar podatku oparty jest na wysokości komornego za lokale, do których stosuje się ustawa o ochronie lokatorów z dnia 18 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4, poz. 19) w stosunku 1 rb. = 10 marek.

Miary, oznaczone w jednostkach rosyjskich, należy przeliczyć na jednostki miar w Państwie Polskiem i zaokrąglić (dekret z dnia 8 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211)".

Art. 4. Art. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) otrzymuje następujące brzmienie:

„Od roku podatkowego 1922 ustanawia się następujące stawki zasadniczego podatku przemysłowego:

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategorja		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy I	II	III	IV
		m a r e k					
I.	Dla zakładów handlowych	166000	—	—	—	—	—
	Dla ich pomieszczeń składowych	16600	—	—	—	—	—
II.	Dla zakładów handlowych	—	62500	52500	42500	32500	22500
	Dla ich pomieszczeń składowych	—	6250	5250	4250	3250	2250
III.	Dla zakładów handlowych	—	17500	15000	12500	10000	7500
	Dla ich pomieszczeń składowych	—	1750	1500	1250	1000	750
IV.	Dla zakładów handlowych	—	5000	4250	3250	2500	1250
V.	a) dla handlu rozwozowego	7500	—	—	—	—	—
	b) dla handlu obnośnego	2500	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

I.	Kategorja	250000	—	—	—	—	—
II.	„	165000	—	—	—	—	—
III.	„	83000	—	—	—	—	—
IV.	„	25000	—	—	—	—	—
V.	„	9000	—	—	—	—	—
VI.	„	—	7000	6000	5000	4000	3000
VII.	„	—	2800	2200	1800	1200	800
VIII.	„	—	1000	800	600	400	300

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtowego	la handlu detalicznego
	marek	
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	20000	5000
Na jarmarkach, trwających ponad 7 dni do 21 dni	15000	4250
Na jarmarkach, trwających od 2 dni do 7 dni	6000	1700

D. Dla przedsiębiorstw żeglugi.

(P. 3 ros. ustawy z 9 stycznia 1915 r. Nr. 19 Zbioru Praw i Rozp. z 1915 r.):

1) statki parowe, według powierzchni ogrzewalnej kotłów parowych, po 10 mk. za każde 0.10 m^2 tej powierzchni,

2) statki motorowe, według siły motorów, po 40 mk. za każdą jednostkę siły (koń parowy),

3) żaglowce metalowe, według powierzchni pokładu, po 12 mk. za każde 4.5 m^2 powierzchni pokładu,

4) żaglowce z drzewa z pokładem, według powierzchni pokładu, po 8 mk. za każde 4.5 m^2 tej powierzchni,

5) żaglowce z drzewa bez pokładu (berlinki), według powierzchni, obliczonej przez pomnożenie długości żaglowca (berlinki) przez jego szerokość, po 4 mk. za każde 4.5 m^2 tej powierzchni".

Art. 5. Art. 6 ustawy z 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) otrzymuje następujące brzmienie:

„Od roku podatkowego 1922 ustanawia się następujące stawki zasadniczego podatku przemysłowego od osobistych zajęć przemysłowych:

Kategorja	Nazwa zajęcia przemysłowego	Marek
II.	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych kantorów i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście na własny rachunek opłacaniem w urzędach celnych ceł za towary, otrzymywane z zagranicy przez osoby trzecie:	
	1) przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych linjach kolei żelaznych	75000
	2) przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych linjach kolei żelaznych	52500
	3) przy urzędach celnych, znajdujących się przy wszelkich innych linjach	42500
III.	Makierzy giełdowi:	
	1) na giełdzie Warszawskiej . . .	51000
	2) na innych giełdach	39000
	Inspektorzy i ajenci towarzystw ubezpieczeniowych, żeglugowych i innych przedsiębiorstw przewozowych, oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania oddzielnych kantorów lub filji, oraz wszelkiego rodzaju i nazwy pośrednicy handlowi, zajmujący się swym procederem bez prowadzenia oddzielnych zakładów:	
	1) w Warszawie i miejscowościach I klasy	10000
	2) w miejscowościach II klasy . .	8000
	3) „ III i IV klasy .	6000
IV.	Subjekci podróżujący (komiwojażerowie)	10000

Podział linji kolejowych na główne i boczne ustanowi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych".

Art. 6. Antrepryzy i dostawy na sumę od 30.000 mk do 300.000 zalicza się do IV kategorji, ponad 300.000 do 5.000.000 mk do III kategorji przedsiębiorstw handlowych.

Ustęp 11 art. 9 ustawy z 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437), otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszelkiego rodzaju antrepryzy i dostawy na sumę, nieprzewyższającą 30.000 mk.".

Art. 7. Oddziały, sklepy filjalne spółdzielni, podlegających przepisom ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), opłacają od roku podatkowego 1922 zasadniczy podatek przemysłowy podług kategorji bezpośrednio niższej od tej kategorji, podług której wykupione zostały świadectwa przemysłowe dla ich zakładów głównych.

Art. 8. Ustęp I art. 10 ustawy z 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymienione w dziale III art. 8 punkt d (ros. lit. g) noweli z 4 października 1914 r. ruchome przedsiębiorstwa kinematograficzne opłacają od roku podatkowego 1922 świadectwa przemysłowe w wysokości 5.000 marek i nie podlegają procentowemu podatkowi od zysku".

Art. 9. Art. 17 ustawy z 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) otrzymuje następujące brzmienie:

„Podatek procentowy od zysku pobiera się według norm następujących:

Od zysku, względnie zarobku:

ponad	40.000	do	80.000	mk.	— 1%
„	80.000	„	150.000	„	— 2%
„	150.000	„	200.000	„	— 3%
„	200.000	„	500.000	„	— 4%
„	500.000	„	1.000.000	„	— 5%
„	1.000.000	„	1.500.000	„	— 6%
„	1.500.000	„	2.000.000	„	— 7%
„	2.000.000	. . . .			9%

Art. 10. Art. 18 ustawy z 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) znosi się.

Art. 485 ustawy ros. o podatkach bezpośrednich otrzymuje brzmienie następujące:

„Od podatku procentowego od zysku wolne są:

1) przedsiębiorstwa handlowe czwartej i piątej kategorji, przedsiębiorstwa przemysłowe siódmej i ósmej kategorji;

2) przedsiębiorstwa i zajęcia, których zyski, względnie zarobki we wszystkich zakładach handlowych i przemysłowych lub z czynności jednej osoby w obrębie jednego okręgu podatkowego nie przenoszą 40.000 mk. rocznie".

Uwaga do ustępu 1 art. 485 pozostaje nadal w mocy.

W art. 500 ust. ros. o podatkach bezpośrednich skreśla się ostatnie zdanie od słów: „i z tem zastrzeżeniem" do końca.

Art. 11. Ustęp 4 ros. ustawy z dnia 9 stycznia 1915 r. (ros. Zb. Pr. i Rozp. Nr. 19 z 1915 r.) otrzymuje następujące brzmienie:

„Podatkowi procentowemu od zysku podlegają przedsiębiorstwa, posiadające parowce i statki motorowe, a z liczby innych statków bez silników mechanicznych: metalowe, drewniane pokładowe i półpokładowe, jeżeli suma zasadniczego podatku prze-

mysłowego, zapłaconego za prawo utrzymywania wszystkich statków przedsiębiorstwa, przewyższa za rok podatkowy 1921 — 400 marek, a od roku podatkowego 1922 — 4.000 marek".

Art. 12. Końcowe zdanie art. 426 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich otrzymuje następujące brzmienie:

„utrzymywanie podróżujących subjektów (komiwojażerów) dozwolone jest przedsiębiorstwom handlowym i przemysłowym, opłacającym zasadniczy podatek przemysłowy w ilości najmniej 62.500 mk. dla przedsiębiorstw handlowych, a 25.000 mk. dla przedsiębiorstw przemysłowych".

Art. 13. Art. 460 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich otrzymuje następujące brzmienie:

„Podatek od kapitału opłacają przedsiębiorstwa, należące do towarzystw i spółek akcyjnych i innych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, jak również wszelkiego rodzaju instytucje kredytowe i wszelkie przedsiębiorstwa, które na zasadzie statutów lub zastępujących je przepisów są obowiązane do ogłaszania sprawozdania o swych operacjach, lub do składania pomienionych sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom".

Art. 14. Do art. 470 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) Ustęp 1, lit. a) wraz z uwagą do tego punktu otrzymują brzmienie następujące:

„Na pensje i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia: osób, które wchodzą do składu zarządów, rad nadzorczych, komitetów dyskontowych i komisji rewizyjnych, zastępców na te urzędy i osób, upełnomocnionych do samodzielnego prowadzenia całego przedsiębiorstwa — w wysokości do 10% sumarycznie od kapitału zakładowego".

2) Ustęp 2, lit. c) otrzymuje brzmienie następujące:

„Na amortyzację pierwotnej wartości należącego do przedsiębiorstwa majątku, aż do zupełnego zamortyzowania w wysokości: dla budowli i urządzeń murowanych i metalowych oraz okrętów metalowych, a w przedsiębiorstwach górniczych — dla gruntów, z których wnętrza wydobywa się minerały, dla szybów, sztolni, dróg głównych i chodników poprzecznych — nie więcej nad 5%; dla budowli i statków drewnianych, dla maszyn i innych narzędzi fabrykacji i wogóle dla inwentarza żywego i martwego — nie więcej nad 10% ich wartości; dla szybów naftowych nie więcej nad 20% ich wartości; dla torfowisk nie więcej nad taki procent ich wartości, jaki wynika z planu eksploatacji (stosunek rocznie eksploatowanej powierzchni torfowiska do ogólnej jego powierzchni). Odpisy na amortyzację ruchomego i nieruchomego majątku, będącego własnością przedsiębiorstw przemysłu złotego i platynowego, są dozwolone w wysokości nie większej nad 1/10 część wartości majątku. Urządzenia i budynki, wzniesione na gruntach dzierżawionych, jeżeli termin dzierżawy upływa wcześniej, niż zupełne umorzenie wartości majątku, mogłoby nastąpić według ogólnych zasad niniejszego artykułu i jeżeli przytem majątek przedsiębiorstwa przechodzi na rzecz właściciela ziemi w ten sposób, że przedsiębiorstwo nie uzyskuje za to żadnego wynagrodzenia — wolno jest amortyzować w stosunku corocznym odpowiednio do ilości lat dzierżawy. Koszt druku akcji i obligacji i opłat stemplowych od akcji i obligacji, oraz wydatki na nabycie patentów, przywilejów, praw autorskich i wszelkich innych praw terminowych do eksploatacji, o ile te wydatki połączone są z utrzymaniem, eksploatacją lub konserwowaniem przedsiębiorstwa, jeżeli nie zostały odrazu umorzone — wolno jest amortyzować według uznania przedsiębiorstwa w latach następnych nie wyżej 10% rocznie.

Wyższe odpisania na amortyzację będą uwzględniane wrazie szczegółowego udowodnienia".

3) Po uwadze 2 zamieszcza się uwagę 3 w brzmieniu następującem:

„Przy obliczaniu pierwotnej wartości należącego do przedsiębiorstwa majątku dla wymiaru podatku procentowego od zysku niezamortyzowaną część tego majątku przyjmuje się w wartości przewalutowanej".

4) Po uwadze 3 dodaje się uwagę 4 w brzmieniu następującem:

„Spółdzielnie, podlegające ustawie o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), które zaspakajają potrzeby tylko członków, zawierają umowy, wchodzące w zakres ich statutowej działalności (art. 36 ustawy o spółdzielniach) tylko z członkami, lub które rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby, nie będące członkami, ale przelewają przypadające na niezczłonków nadpłaty i zwroty w całości do funduszów, nie podlegających według statutu podziałowi między członków, mogą potrącić ponadto z dochodu brutto:

a) zwroty nadpłat członkom współdzielni przy dokonanych przez nich zakupach.

b) zwroty członkom nadpłaconych kwot za pobrane: procenty od pożyczek, komorne, premje ubezpieczeniowe i za inne usługi, świadczone w granicach statutowej działalności spółdzielni,

c) dopłaty członkom za dostarczone spółdzielni do odsprzedaży lub przeróbki towary,

d) dopłaty członkom za wykonaną przez nich pracę na rachunek spółdzielni,

e) sumy, wyznaczone na cele użyteczności ogólnej.

Potrącenia, wymienione pod a, b, c, d, e nie mogą łącznie przekraczać 10% dochodu brutto".

Art. 15. Wszystkie nowopowstałe przedsiębiorstwa, obowiązane do składania sprawozdań publicznych, podlegają podatkowi od kapitału i procentowemu podatkowi od zysku już za pierwszy rok istnienia od czasu rozpoczęcia operacji.

Podstawą do wymiaru procentowego podatku od zysku dla nowopowstałych przedsiębiorstw za pierwszy rok podatkowy jest czysty zysk, osiągnięty z operacji w pierwszym roku operacyjnym, obliczony według zasad art. 470 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich. Jeżeli przedsiębiorstwo trwało krócej, niż 12 miesięcy, zysk osiągnięty w tym krótszym czasie oblicza się w stosunku do całego roku, przypadającą zaś od tej sumy kwotę podatku pobiera się w wysokości, odpowiadającej ilości pełnych miesięcy, w ciągu których wykonywano dane przedsiębiorstwo. W analogiczny sposób pobiera się podatek od kapitału, przypadający za pierwszy rok podatkowy.

Wymiar podatku na następny rok podatkowy uskutecznia się według ogólnych zasad analogicznie do postanowienia art. 22 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437).

Do przedsiębiorstw tego rodzaju, powstałych po 1 stycznia 1921 r. należy, w razie późniejszego zanie-

chania, stosować analogiczne postanowienia art. 25 ustawy wyżej przytoczonej.

Art. 16. Skala podatku procentowego od zysku dla przedsiębiorstw, obowiązanych do składania publicznych sprawozdań, ustalona w art. 159 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550), nie ma zastosowania, od r. 1922 począwszy, do tych przedsiębiorstw, które na zasadzie postanowień art. 5 pomienionej ustawy są wolne od podatku dochodowego.

Przedsiębiorstwa takie opłacają podatek procentowy od zysku według skali art. 467 uwaga ustęp 1 i 2 ros. ustawy o państwowym podatku przemysłowym w brzmieniu ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437).

Art. 17. Opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych odbywa się na rzecz:

1) gmin miejskich w wysokości i w sposób, określony ustawą: „O zasileniu finansów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego",

2) innych publicznych związków niepaństwowych, tylko w postaci dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego. Ogólna wysokość tych dodatków nie może przekraczać:

A) na rzecz gminnych i powiatowych ciał samorządowych:

a) dla przedsiębiorstw, zajmujących się wyszynkiem alkoholu — 200%,

b) dla wszystkich innych przedsiębiorstw handlowych i handlu jarmarcznego — 100%,

c) dla przedsiębiorstw przemysłowych, żeglugowych i osobistych zajęć przemysłowych — 75% zasadniczego podatku przemysłowego;

B) na rzecz izb handlowych, szkół i innych publicznych związków niepaństwowych — 25% zasadniczego podatku przemysłowego.

Wszelkie przepisy, sprzeczne z postanowieniem niniejszego artykułu, tracą moc obowiązującą.

Art. 18. Kto urzędnika, delegowanego w celu wykonania czynności, dotyczących nadzoru nad prawidłowem opodatkowaniem handlu i przemysłu, nie dopuści do wykonania lub przeszkodzi w wykonaniu obowiązku, jaki na nim z tego tytułu ciąży, o ile czyn ten nie podlega w myśl istniejących przepisów karze surowszej, będzie karany pozbawieniem wolności do trzech miesięcy lub grzywną do 100 000 mk.

Art. 19. W wypadkach umieszczenia w sprawozdaniach i w zamknięciach rachunkowych przedsiębiorstw, obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, lub zrównanych z niemi, albo w zawiadomieniach dodatkowych lub wyjaśnieniach tych sprawozdań wiadomości świadomie fałszywych, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, członkowie zarządu, ajenci odpowiedzialni, towarzystw zagranicznych główni przedstawiciele, księgowi (buchalterzy) i wogóle osoby, które podpisały lub potwierdziły fałszywe sprawozdanie, zamknięcie rachunkowe, zawiadomienie dodatkowe lub wyjaśnienie, niezależnie od obowiązku dopłaty przez przedsiębiorstwo należności podatkowej — ulegną karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego podatku, albo karze pozbawienia wolności na czas do miesięcy sześciu.

Art. 20. Kto w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej, lub przez siebie zastępowanej, świadomie złoży w deklaracji do podatku procentowego od zysku nieprawdziwe zeznanie, albo w wyjaśnieniach do deklaracji tej poda nieprawdziwe wiadomości, które mogą przyczynić się do udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej ulegnie karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego podatku, albo karze pozbawienia wolności do 3 miesięcy.

Art. 21. Członkowie komisji do spraw podatku przemysłowego oraz biegli, zaproszeni, do tych komisji (art. 396 ros. ustawy), winni ujawnienia ulegających zachowaniu w tajemnicy wiadomości, tyczących się stanu majątkowego, zobowiązań pieniężnych, obrotów i zysków płatnika państwowego podatku przemysłowego, ulegną grzywnie do 100,000 marek, o ile w myśl istniejących przepisów nie podlegają innym postanowieniom karnym.

Jeżeli wykroczenia dokonano w celu zaszkodzenia czci lub kredytowi osoby, której dotyczy wiadomość ujawniona, winny ulegnie karze pozbawienia wolności na czas do miesięcy sześciu.

Prócz tego winny traci prawo dalszego udziału w komisjach powyższych lub ponownego wyboru w poczet ich członków i nie może być zapraszany do udziału w nich w charakterze biegłego w ciągu lat trzech.

Art. 22. Kary pieniężne, określone w artykułach 19 i 20 niniejszej ustawy, nakładają właściwe izby skarbowe, względnie miejscowe komisje do spraw podatku przemysłowego.

O orzeczeniach skazujących na karę pieniężną zawiadamia obwinionego izba skarbowa, względnie przewodniczący miejscowej komisji do spraw podatku przemysłowego. Przeciwko tym orzeczeniom odwołanie jest niedopuszczalne.

Jeżeli nałożona kara pieniężna nie zostanie uiszczona dobrowolnie w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia doręczenia obwinionemu orzeczenia karnego, wówczas właściwa izba skarbowa, względnie miejscowa komisja do spraw podatku przemysłowego, przekazuje sprawę sądowi, o czem należy uprzedzić obwinionego równocześnie z zakomunikowaniem mu orzeczenia o karze pieniężnej.

Art. 23. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, przewidziane w art. 18 i 21 oraz w artykułach 19 i 20 w wypadku, przewidzianym w art. 22 część ostatnia niniejszej ustawy, należy do sądów karnych powszechnych. Wdrożenie dochodzenia karnego nastąpić może na wniosek izby skarbowej, względnie przewodniczącego komisji do spraw podatku przemysłowego.

Art. 24. Przez karę pozbawienia wolności rozumieć należy areszt (art. 21 ros. K. K. z 1903 r., § 18 niem. ust. k. z 1871 r. i § 244 austr. u. k. z 1852 r.), o ile orzeczono karę, nie przenoszącą 6 tygodni pozbawienia wolności, zresztą zaś w byłych dzielnicach rosyjskiej i niemieckiej — więzienie (art. 3 ustęp 3 przep. przech. do ros. kod. kar. z 7 sierpnia 1917 r. i § 16 niem. u. k. z 1871 r.), zaś w b. dzielnicy austrjackiej — ścisły areszt (§ 245 austr. u. k. z 1852 r.).

W b. dzielnicy austrjackiej przestępstwa niniejszej ustawy, zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej 3 mesięcy, są występkami, zresztą zaś przekroczeniami.

Art. 25. Kary i grzywny pieniężne, orzeczone przez sądy, wrazie niemożności ich ściągnięcia, ulegną według uznania sędziego zamianie na kary pozbawienia wolności, nie przekraczające atoli najwyższego ich wymiaru za odnośne przestępstwo. Kary i grzywny pieniężne, nałożone w myśl art. 18, 19, 20 i 21 niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu.

Art. 26. Odpowiedzialność za przestępstwa przewidziane w art. 18, 19, 20 i 21 niniejszej ustawy gaśnie po upływie 5 lat, licząc od roku następnego po tym, w którym dopuszczono się przestępstwa.

Karygodność czynu, wymienionego w art. 19 i 20 niniejszej ustawy, gaśnie, gdy winny sprostuje lub uzupełni swe zeznanie lub wyjaśnienie u właściwej władzy skarbowej, zanim wpłynie przeciw niemu doniesienie do tej władzy.

Art. 27. Przeciwko orzeczeniom komisji okręgowych do spraw podatku przemysłowego przysługuje płatnikom na obszarze izb skarbowych: krakowskiej i lwowskiej zażalenie do Sądu Najwyższego. Obowiązujące obecnie na obszarze izb skarbowych: pomorskiej i poznańskiej postanowienia co do kompetencji sądowej w tej mierze nie ulegają zmianie.

Art. 28. Przyznaje się na rok podatkowy 1922 ulgę dla wszystkich miejscowości, leżących na obszarze izb skarbowych: krakowskiej, lwowskiej, pomorskiej i poznańskiej przez zniżenie o 25% wszystkich stawek zasadniczego podatku przemysłowego, unormowanych w niniejszej ustawie.

Art. 29. Z dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą:

1) na obszarze izb skarbowych: krakowskiej i lwowskiej:

Działy I i II austr. ustawy z dnia 25 października 1896 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 220) o bezpośrednich podatkach osobistych w brzmieniu ustaw z dnia 3 stycznia 1913 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 5) i z dnia 23 stycznia 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 13) wraz z wszelkiemi późniejszemi uzupełnieniami i zmianami;

2) na obszarze izb skarbowych: pomorskiej i poznańskiej, ustawa pruska:

a) z dnia 24 czerwca 1891 r. (Zb. Pr. pruskich strona 205) o podatku przemysłowym, zmieniona częściowo przez pruską ustawę z dnia 14-go lipca 1893 r. (Zb. Pr. pruskich strona 152) o daninach komunalnych i przez ustawę z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Pr. pruskich strona 174) o zniesieniu bezpośrednich podatków);

b) z dnia 27 lutego 1880 r. (Zb. Pr. pruskich str. 174) o podatku od składów wędrownych;

c) z dnia 18 lipca 1900 r. (Zb. Pr. pruskich strona 299) o podatku od składów kupieckich;

d) z dnia 3 lipca 1876 r. (Zb. Pr. pruskich str. 247) o podatku domokrążnym;

3) na obszarze wszystkich innych izb skarbowych: postanowienia karne za przekroczenie przepisów ustawy o państwowym podatku przemysłowym, zawarte w artykulach 143 część druga, 327, 328 i 540 kodeksu karnego, obowązującego na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Art. 30. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustawy ros. o państwowym podatku przemysłowym z roku 1898 w brzmieniu obecnie obowiązującem, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych późniejszemi ustawami i rozporządzeniami w tym samym przedmiocie, jakoteż ustawami i rozporządzeniami o organizacji władz i urzędów skarbowych.

Art. 31. Ministra Skarbu upoważnia się do odraczania lub przesuwania wszystkich terminów, wyznaczonych w niniejszej ustawie.

Art. 32. Celem uniknięcia podwójnych opodatkowań, celem uzyskania traktowania odpowiadającego zasadom wzajemności (reciprocitas), względnie celem przeprowadzenia zarządzeń odwetowych (retorsi), upoważnia się Ministra Skarbu do przedstawiania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej (artykuł 49 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 44, poz. 267) umów odmiennych od postanowień niniejszej ustawy, oraz wniosków w przedmiocie zarządzeń odwetowych.

Co do obowiązku podatkowego takich osób i przedmiotów podatkowych, które pod względem podatkowym podlegają zwierzchnictwu kilku państw, Ministra Skarbu upoważnia się do zwolnienia od podatków zysków zagranicznych filji i oddziałów przedsiębiorstw, obowiązanych do składania publicznych sprawozdań, których zarządy znajdują się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, o ile filje i oddziały te opłacają za granicą od swych zysków analogiczny podatek, a dane państwo stosuje takie same ulgi do swych filji i oddziałów, znajdujących się na terytorjum polskiem.

Przepisy przejściowe.

Art. 33. Aż do wejścia w życie powołanej w art. 17 ustępie 1 ustawy o zasileniu funduszów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego, opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz gmin miejskich odbywa się według norm, ustanowionych w art. 39 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 66, poz. 437).

Art. 34. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, o ile zaś chodzi o wykonanie art. 18 — 26 — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zachowując moc obowiązującą do końca roku podatkowego 1923.

Marszałek:

(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:

w z. (—) *Śliwowicz.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Sobolewski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z d. 14 I r. 1922 Nr. 2, poz. 7).

Opłaty stemplowe.

49.

OKÓLNIK L. 72 (22) Dep. Podatk. i Opłat.

W sprawie ustawy o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru.

Do

Izb Skarbowych, Dyrekcji Skarbu w Cieszynie, Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, Dyrekcji Okręgów Skarbowych (Urzędów Wymiaru Należytości) i Inspektoratów Skarbowych.

Z powodu wejścia w życie w dniu 24 grudnia 1921 r. ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. Nr. 92, poz. 676) oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 grudnia 1921 r. (Dz. U. Nr. 107, poz. 785) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) „Wykaz o opłatach stemplowych od rachunków", przewidziany w ustępie piątym § 2 rozp. wyk. należy prowadzić według załączonego wzoru Nr. 1. Na rązie nie przygotowuje się drukowanych formularzy rzeczonego „Wykazu", należy zatem użyć do jego założenia innych, najlepiej do tego celu nadających się druków urzędowych, po odpowiedniej zmianie, lub też zwykłego papieru. „Wykaz" zaprowadza się na każdy rok kalendarzowy oddzielnie. Wpisu do „Wykazu" i zamieszczenia uwagi na duplikacie (odpisie) rachunku, przewidzianej w ustępie czwartym § 2 rozp. wyk., dokonuje się dopiero po stwierdzeniu, że opłatę od oryginalnego rachunku uiszczono należycie bądź znaczkami stemplowemi, bądź w gotówce (§ 10, 11 i 13 rozp. wyk.).

Jeśli przedstawiony rachunek nie jest należycie ostemplowany (§ 10—12 rozp. wyk.) lub opłatę w gotówce uiszczono nienależycie (§ 13 rozp. wyk.), a rachunek nie był jeszcze doręczony odbiorcy, t. j. osobie, obowiązanej do zapłaty należności lub osobie, działającej w jej imieniu, Urząd Skarbowy (Inspektorat Skarbowy) obowiązany jest, odmawiając zamieszczenia wspomnianej wyżej uwagi, zwrócić uwagę osobie, przedstawiającej rachunek, na spostrzeżone uchybienia przeciwko przepisom ustawy lub rozporządzenia wykonawczego i oznajmić jej zarazem, że prośbie będzie można uczynić zadość po usunięciu tych uchybień.

Jeśli przedstawiono rachunek oryginalny, doręczony już odbiorcy, a Urząd stwierdzi, że od rachunku takiego nie uiszczono opłaty należycie, t. j. albo uiszczono opłatę tylko w części lub po upływie przepisanego terminu (art. 8—10 ustawy), lub w sposób nieodpowiadający przepisom ustawy (art. 20 ustawy) lub rozporządzenia wykonawczego (§ 10, 11 i 13 rozp. wyk.), należy odmówić zamieszczenia powyższej uwagi i spisać ponadto protokół urzędowy celem ściągnięcia nieuiszczonej opłaty i nałożenia kary (art. 24 ustawy) lub grzywny (art. 25).

„Wykazy" należy zamykać z końcem roku kalendarzowego i przechowywać je dla celów kontroli przez lat 5, licząc od dnia, w którym dokonano pierwszego wpisu w danym roku.

2) Zgłoszenia pisemne odbiorców rachunków i poświadczeń odbioru, nie ostemplowanych albo niedostatecznie lub nienależycie ostemplowanych (art. 6 ustęp drugi i art. 16 ustęp drugi ustawy, § 5 i 9 rozp. wyk.) są wolne od opłat stemplowych: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej na zasadzie art. 6 punkt 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 145), a na obszarze b. dzielnicy austrjackiej na zasadzie poz. tar. 44 g) ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (austr. dz. pr. nr. 50).

3) Jako instytucje kredytowe (art. 12 ustawy) rozumie się wszelkie instytucje bądź akcyjne, bądź spółdzielcze lub rządzące się własnymi statutami, zatwierdzonymi przez władzę państwową, jeśli ich główna lub uboczna działalność polega na udzielaniu kredytu. Okoliczność, że czynność powyższa instytucji spółdzielczej ogranicza się tylko do członków stowarzyszenia, jest bez znaczenia.

4) Izby Skarbowe upoważnione są także do udzielania zezwoleń (§ 15 rozp. wyk.) instytucjom, określonym w § 14 rozp. wyk. w tych wypadkach, w których instytucje te nie są obowiązane do uiszczania opłat bezpośrednio w gotówce, w szczególności, jeśli chodzi o opłaty od poświadczeń odbioru, określonych w art. 11 ustawy, — zarówno przez te instytucje wystawianych, jak i otrzymywanych, z zagranicy — jakoteż od zagranicznych poświadczeń odbioru, określonych w art. 13 ustawy.

Innym osobom, jak wymienionym w ustępie poprzednim, należy udzielać zezwoleń, jeśli nie zachodzi obawa, że nadużyją udzielonego zezwolenia do celów obejścia albo naruszania przepisów ustawy lub rozporządzenia wykonawczego.

W decyzji, zezwalającej na bezpośrednie uiszczanie opłat, należy zastrzedz, że na rachunkach i poświadczeniach odbioru, wydawanych przez daną osobę (instytucję), lub otrzymywanych przez nią z zagranicy, powinna być umieszczoną adnotacją, iż opłaty stemplowe uiszcza się bezpośrednio w gotówce na zasadzie zezwolenia Izby Skarbowej z dnia . . . . L. , , ,
i że ta sama wzmianka musi być uczynioną także w deklaracjach, składanych w Kasie Skarbowej.

5) Prośby o zezwolenie na bezpośrednie uiszczanie opłat, złożone w Urzędach Skarbowych (§ 15 ustęp drugi rozp. wyk.), mają być przesyłane Izbom Skarbowym z jaknajwiększym pośpiechem, przyczem Urząd Skarbowy winien oświadczyć się, czy petentowi należałoby udzielić, czy też odmówić zezwolenia i podać, na czem opiera się to oświadczenie.

6) Izba Skarbowa zawiadamia Urząd Skarbowy o każdem udzielonem zezwoleniu na bezpośrednie uiszczanie opłat.

W ciągu dni 15 po upływie każdego ćwierćrocza Izby Skarbowe przesyłać będą Ministerstwu Skarbu spisy osób, którym w ubiegłym ćwierćroczu udzieliły powyższego zezwolenia, lub którym cofnęły takie zezwolenie, podając daty dotyczącej decyzji.

Ministerstwo Skarbu będzie ogłaszało wykazy tych osób w Dz. U. Min. Sk.

7) Przynajmniej raz w roku mają Urzędy Skarbowe przekonać się przez przeprowadzenie rewizji, czy osoby, uiszczające opłaty bezpośrednio, przestrzegają przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru, w szczególności, czy prowadzą „Księgi opłat" w przepisany sposób, czy wpisują do nich wszystkie rachunki i poświadczenia odbioru, podlegające opłacie, czy obliczają należycie opłaty i opłacają je w ustalonych terminach i t. p.

Sprawozdania o przeprowadzonych rewizjach należy przesłać Izbom Skarbowym w ciągu dni 15 po upływie każdego ćwierćrocza.

Izby Skarbowe mają przesyłać Ministerstwu Skarbu w styczniu i lipcu półroczne ogólne sprawozdania, ułożon na podstawie sprawozdań Urzędów Skarbowych.

Warszawa, d. 23/I 1922 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *B. Markowski.*

Wzór 1
(do ustępu 1 okólnika).

WYKAZ O OPŁATACH STEMPLOWYCH OD RACHUNKÓW.
(Wzór formularza).

1	2	3	4	5	6
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko (firma) wystawcy rachunku	Bliższe określenie rachunku	Wysokość opłaty i sposób uiszczenia	Data zamieszczenia uwagi na odpisie	Uwaga

50.

OKÓLNIK L. 64/22/S. IV. Depart. Podatk. i Opłat Min. Sk.

W sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy o opłatach stemplowych od rachunków i kwitów.

Z powodu nasuwających się wątpliwości przy stosowaniu przepisów ustawy z 28 października 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 92, poz. 676), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

I. Art. 12 powołanej ustawy ustanawia opłatę stemplową od „poświadczeń odbioru zakładów lombardowych, instytucji kredytowych lub domów bankowych, wystawianych na dowód złożenia w tych instytucjach sum pieniężnych na rachunek przejściowy, celem przekazania, albo jako wkład terminowy lub bezterminowy, albo jako wkład oszczędnościowy".

Wobec brzmienia tego przepisu pod wyrażeniem „sumy pieniężne" należy rozumieć tylko wpłaty gotówkowe, z czego wynika, że zawiadomienia o przelewach bezgotówkowych, polegających na przenoszeniu pozycji książkowo z jednego rachunku na drugi, nie podlegają tej opłacie.

Interpretację tę należy analogicznie stosować także do poświadczeń odbioru, określonych w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, t. j. do poświadczeń zwrotu wartości, wymienionych w art. 12 ust.

II. Praktykowane w bankach przy wypłatach zleconych poświadczenia odbioru, wystawione podwójnie, a z pojedyńczą ważnością (z których jedno zatrzymuje instytucja wypłacająca jako dowód dla siebie, a drugie odsyła zleceniodawcy, jako dowód dla niego), podlegają w regule, jako 2 samoistne dokumenty, każdy oddzielnej opłacie stemplowej.

Wyjątek od tej zasady zachodzi wówczas, jeżeli takie poświadczenia odbioru wystawia bank lub kupiec w formie listów kupieckich (bankowych i t. p.); w tym bowiem przypadku ma zastosowanie ustęp drugi artykułu 15, wedle którego podlega opłacie tylko jeden list, t. j. ten, który zastępuje właściwe pokwitowanie. Następne listy są wolne od opłaty, o ile są tylko powtórzeniem pierwszego listu i są wystawione w tym samym przedmiocie i dla tej samej osoby.

III. 1) Listy bankowe, zawierające obliczenie należności za sprzedane klientowi papiery wartościowe (efekty), są wprawdzie rachunkami, lecz są wolne od opłaty stemplowej od rachunków, ponieważ przepis art. 8 ust. 3 Ustawy o podatku giełdowym z 2 lipca 1921 r. w przedmiocie uwolnienia takich rachunków utrzymany został w mocy artykułem 32 ust. 3 Ustawy z dn. 28 października 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 92, poz. 676).

2) Rachunki, dotyczące nabytych lub sprzedanych dewiz lub walut zagranicznych z własnych zasobów banku, podlegają opłacie stemplowej w wysokości, ustalonej w art 1 ust. z 28 października 1921 r., chociażby były wystawione w formie listu.

O ile jednak z treści rachunku (listu) wynika, iż kupno lub sprzedaż zostały dokonane sposobem komisowym, to podstawę obliczenia opłaty od rachunku (art. 1 ust.) stanowi tylko należność, wykazana z tytułu prowizji i ewent. kosztów.

3) Również przy rachunkach, zawierających obliczenie za weksle dyskontowane, podstawę obliczenia opłaty stemplowej stanowi tylko kwota ewent. policzonych prowizji i kosztów własnych.

IV. Poświadczenia odbioru weksli, czeków, przekazów lub frachtów, oddanych do inkasa lub do eskontu, nie należą do poświadczeń odbioru, przewidzianych w art. 12 ust. z dn. 28 paźdz. 1921 r. i są tem samem wolne od opłaty stemplowej.

V. Wyciągi z rachunków bieżących (kontokorenty), o ile nie mają cech rachunku, wskazanych w art. 2 ustawy z 28 paźdz. 1921 r., nie podlegają opłacie, unormowanej tą ustawą, lecz opłatom, ustanowionym dla tego rodzaju dokumentów w dotychczasowych przepisach o opłatach stemplowych, obowiązujących w poszczególnych b. dzielnicach.

VI. Listy, zwane także: „zgodne potwierdzenia", praktykowane przy obliczeniach wzajemnych „nostro", któremi to listami instytucje, posiadające rachunek bieżący, donoszą gerentowi tego rachunku, że podane im przez gerenta pozycje znalazły w porządku i zaksięgowały zgodnie z podaniem, nie podlegają opłacie, jako rachunek.

O ile zaś przedstawiają się, jako wyciągi z rachunków bieżących, podlegają opłatom, wskazanym w ustępie poprzednim.

VII. O ileby instytucje, wymienione w artykule 12 ustawy, chciały uiszczać bezpośrednio w gotówce także opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru, co do których przepis § 14 rozp. wykonaw. do cyt. ustawy nie nakłada na nie obowiązku uiszczenia opłat w sposób bezpośredni, to zezwoleń w tym kierunku udzielają Izby Skarbowe.

Warszawa, d. 21/I—1922 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Markowski.*

Monopol tytoniowy.

51.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 grudnia 1921 r., L. 2943 Pr./21 GDMT.

w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1922 na obszarach b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego.

W roku 1922 na obszarach b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego można uprawiać tytoń tylko dla celów przemysłowych.

Uprawa tytoniu dla własnego użytku, dozwolona wyjątkowo w ostatnich latach ze względu na niedostateczne zaopatrzenie ludności w wyroby tytoniowe, jest **bezwarunkowo wzbroniona**, ponieważ niedostatek wyrobów tytoniowych już ustał, a uprawa ta powoduje ubytek w dochodach Skarbu Państwa, tudzież wpływa ujemnie na zdrowie ludności, używającej do palenia niepreparowanego lub nieodpowiednio preparowanego tytoniu własnej uprawy.

Przekroczenie zakazu uprawy tytoniu dla własnego użytku karane będzie z bezwzględną surowością na obszarze b. zaboru austrjackiego w/g b. austrjackiej ustawy karno-skarbowej, a na obszarze b. zaboru rosyjskiego w/g b. rosyjskiej ustawy o akcyzie od tytoniu. W razie przekroczenia tego zakazu rośliny tytoniowe będą zniszczone przez organa rządowe.

Dla zaspokojenia wywołanego u wieśniaków — rolników powyższym zakazem zapotrzebowania wyrobów tytoniowych wprowadzi Zarząd Monopolu Tytoniowego do sprzedaży tytoń krajany po odpowiednio niskich cenach.

Dla celów przemysłowych uprawiać można tytoń bez żadnej opłaty, jednak tylko w rejonach uprawy tytoniu, oznaczonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 10 marca 1921 L. 594/Pr./21 GDMT, Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 12 z r. 1921, i to na podstawie pozwolenia, wydanego dla rejonów: 1-szego, obejmującego powiaty polityczne: Ciechanów, Gostynin, Kalisz, Kolno, Koło, Konin, Kutno, Lipno, Łęczyca, Łomża, Łowicz, Maków, Mława, Nieszawa, Ostrołęka, Płońsk, Płock, Przasnysz, Pułtusk, Rypin, Sieradz, Sierpiec, Słupca, Szczuczyn, Turek i Włocławek,

2-go, obejmującego powiaty polityczne: Grójec, Iłża, Jędrzejów, Kielce, Końskie, Kozienice, Miechów, Olkusz, Opatów, Pińczów, Puławy, Radom, Stopnica Sandomierz,

3-go, obejmującego obszary, położone na wschód od linji biegnącej wzdłuż zachodnich granic powiatów Radzyńskiego, Łukowskiego, Siedleckiego, Sokołowskiego a dalej wzdłuż granicy obwodu Białostockiego (Bielsk, Białystok, Sokółka), aż do granic rejonu 1-go przez Inspektorat Uprawy Tytoniu w Warszawie;

dla rejonu 4 go, obejmującego powiaty: Borszczów, Buczacz, Czortków, Horodenka, Husiatyń, Kołomyja, Kosów, Peczoniżyn, Podhajce, Rohatyn, Skała, Śniatyń, Stanisławów, Tłumacz, Trembowla i Zaleszczyki, przez Inspektorat Uprawy Tytoniu w Zabłotowie;

dla rejonu 5-go, obejmującego na obszarze b. Kongresówki powiaty: Janów, Biłgoraj, Krasnystaw, Zamość, Tomaszów, Chełm i Hrubieszów, a na obszarze Małopolski powiat Sokal, tudzież dla obszaru b. zaboru rosyjskiego, położonego na wschód od zachodnich granic powiatów tego rejonu przez Urząd Wykupna Tytoniu (Magazyn Sprzedaży wyrobów tytoniowych) w Lublinie.

Obszar przeznaczony pod uprawę, nie może być mniejszy jak 500 (pięćset) metrów kw.

Osobom, które zgłoszą się o pozwolenie na uprawę tytoniu w tych rejonach udzielą Urzędy, wydające to pozwolenie, jaknajdalej idącej pomocy i służyć im będą teoretycznemi i praktycznemi wskazówkami a nadto dostarczą im bezpłatnie doborowego nasienia tytoniowego odpowiedniego glebie i klimatowi naszego kraju. Plantatorowie, którzy otrzymali nasienie od Zarządu Monopolu Tytoniowego, nie mogą bez osobnego zezwolenia wysiewać na tym samym obszarze innego nasienia.

Na obszarze uprawy tytoniu wschodnio-małopolskim (rejon IV) obowiązywać będą dotychczasowe przepisy, w innych zaś rejonach uprawy tytoniu plantatorowie tytoniu winni zastosować się do wskazówek i zarządzeń, udzielonych im przez organa Zarządu Monopolu Tytoniowego co do sposobu prowadzenia plantacji i zbioru liści tytoniowych i pozwolić tym organom na wybór nasienników na ich plantacjach, a to najwyżej do 10 roślin na każde 100 metr. kw.

Nasienia tytoniowe produkować można tylko za zezwoleniem Urzędów, upoważnionych do wydawania pozwoleń na uprawę.

Wyprodukowane liście obowiązani są plantatorowie w całości odsprzedać Zarządowi Monopolu Tytoniowego. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego wolno plantatorom odsprzedać zebrane liście za zgłoszeniem w Urzędzie Monopolu Tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę, koncesjonowanej krajowej prywatnej fabryce wyrobów tytoniowych. Bezwarunkowo nie wolno plantatorom wywozić liści tytoniowych zagranicę ani też sprzedawać ich osobom postronnym (kupcom tytoniowym, pośrednikom)

W razie stwierdzenia przekroczenia tego przepisu, sprzedawane liście ulegną konfiskacie, o ileby zaś liście nie mogły być już skonfiskowane, plantator tytoniu będzie obowiązany stosownie do zobowiązania, które przyjmuje na siebie korzystając z udzielonego pozwolenia na uprawę, do złożenia Skarbowi Państwa kwoty uzyskanej ze sprzedaży, w razie zaś niemożliwości stwierdzenia ceny sprzedażnej, kwoty odpowiadającej cenie najdroższych wyrobów tytoniowych rządowych tej samej ilości względnie wagi, w każdym zaś razie wykluczony on zostanie od prawa uzyskania w przyszłości pozwolenia na uprawę tytoniu. Przekroczenie powyższego przepisu pociągnie niezależnie od powyżej wymienionych następstw kary, przewidziane w b. austr. ustawie karno-skarbowej względnie b. ros. ustawie o akcyzie od tytoniu. Kary te będą bezwzględnie i ściśle stosowane. Za liście tytoniowe, dostawione, Zarządowi Monopolu Tytoniowego, otrzymają plantatorowie, ceny które będą później oznaczone odpowiednio do cen innych ziemiopłodów. Ceny te w każdym razie łącznie z premjami, które Zarząd Monopolu Tytoniowego przyznawać będzie za liście jemu dostawione wyższej jakości, w należyty sposób wysuszone i złożone, przewyższać będą ceny innych ziemiopłodów.

Powyższe postanowienia nie dotyczą plantacji tytoniu prowadzonych przez instytucje publiczne (zakłady naukowe, rolnicze i t. p.) dla celów naukowych i doświadczalnych. Instytucje te winny jednak na założenie

takich plantacji uzyskać za pośrednictwem Min. Rolnictwa pozwolenie GDMT.

Minister Skarbu:
(—) *J. Michalski.*

Przepisy celne.

52.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1921 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64), objęte następującemi paragrafami:

§ 2. § 1 rozporządzenia z 13 grudnia 1920 r. uzupełnia się następującym nowym ustępem:

„Oznaczanie dróg celnych, miejsca ładowania, promów, miejsc przeprawy, mostów i pomostów dla przybijania statków należy do władz celnych II instancji, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska do najwyższej władzy celnej w Gdańsku".

§ 3. § 5 tegoż rozporządzenia należy następująco uzupełnić:

W ustępie litera c) w punkcie 4 dodaje się zdanie:

„Tym mieszkańcom Wolnego Miasta Gdańska, którzy udowodnią, że sprowadzali dotąd losy niemieckich loterji publicznych, zezwala się nadal na przywóz tych losów przez okres dziesięciu lat, licząc od dnia 1 stycznia 1922 r.".

W tym samym ustępie punkt 5) uzupełnia się następującem postanowieniem:

„przywóz tych etykiet dozwolony jest i wówczas, gdy towar, do którego oznaczenia służyć mają, nie został wprowadzony równocześnie z niemi, lecz wprowadzono go już przedtem".

W trzecim wierszu ostatniego ustępu § 5 należy między słowa „jakoteż" i „świeże odpadki owoców" wstawić słowa „świeże owoce i".

§ 4. § 6 tegoż rozporządzenia, ustęp a) przywóz, należy uzupełnić nowym punktem (siódmym):

„7) Przywóz kart do gry w stanie luźnym".

W ustępie b) wywóz — tegoż paragrafu otrzymuje punkt 2 następujące uzupełnienie:

„Wywóz dzieł sztuki oraz zabytków starożytności z obszaru Wolnego Miasta Gdańska dozwolony jest jedynie za zezwoleniem Senatu W. M. Gdańska.

§ 5. W § 8 tegoż rozporządzenia, w ustępie 3 (upoważnienia władz II instancji) należy dodać:

„e) na obszarze Wolnego Miasta Gdańska najwyższa władza celna w Gdańsku".

§ 6. W § 9 tegoż rozporządzenia otrzymują dwa pierwsze ustępy pozycji 2 następujące brzmienie:

„Wyprawy ślubne, podarunki dla narzeczonych lub podarunki ślubne mogą być przywożone z uwolnieniem od cła, jeżeli przeznaczone są dla cudzoziemców lub obywateli własnego kraju, zamieszkałych dłużej niż dwa lata za granicą, którzy z powodu zawarcia związku małżeńskiego z osobą zamieszkałą na polskim obszarze celnym przenoszą do tego obszaru swe miejsce zamieszkania. W podaniu winno się udowodnić, że małżeństwo zostało zawarte: pozatem należy dołączyć szczegółowy spis przedmiotów, stanowiących wyprawę.

Władze celne II instancji, zaś na obszar W. M. Gdańska najwyższa władza celna gdańska mogą zezwolić na późniejsze złożenie metryki ślubnej. W tym wypadku pobiera się należność celną warunkowo aż do dostarczenia dowodu ślubnego. Po upływie terminu wyznaczonego w tym celu stronie, należność celna przechodzi na własność Skarbu".

Pozycja 5 § 9 zostaje uzupełniona następującym nowym (trzecim ustępem):

„Towary, które na polskim obszarze celnym znajdowały się w wolnym obrocie i z obszaru tego wywiezione zostały za granicę, może wrazie ich powrotu polski centralny zarząd ceł także wówczas, gdy za granicą weszły do wolnego obrotu, zwolnić od cła, jeżeli przemawiają za tem przeważające względy słuszności".

§ 7. W § 10 tegoż rozporządzenia w ustępie 1 (upoważnienia władz II instancji) należy dodać:

„e) na obszarze W. M. Gdańska — najwyższa władza celna w Gdańsku".

Pozatem § 10 tegoż rozporządzenia uzupełnia się następującym nowym ustępem:

„Udzielanie zwolnień od cła dla towarów w ruchu pogranicznym i dla płodów z gospodarstwa rolnego i wiejskiego, pochodzących z nieruchomości, rozciągających się poza linję celną i których zarząd znajduje się w obrębie polskiego obszaru celnego (art. 13), przekazuje się władzom celnym II instancji, a na obszarze W. M. Gdańska — najwyższej władzy celnej w Gdańsku".

§ 8. Drugie zdanie § 16 tegoż rozporządzenia uzupełnia się następującem nowem zdaniem:

„Wystarcza jednak, gdy na dokumencie handlowym lub liście przewozowym potwierdzi wartość towaru zagraniczny nadawca".

§ 9. Uchyla się postanowienie drugiego zdania ustępu 1 § 31 tegoż rozporządzenia, t. j. od słów „Z chwilą wypuszczenia towaru" do słów „urzędowo potwierdzonych próbek".

§ 10. § 32 tegoż rozporządzenia uzupełnia się następującemi nowemi ustępami:

„Cło należy uiszczać według tych przepisów i stawek taryfowych, jakie obowiązują w dniu, w którym towary przeznaczone na przywóz dostawione będą właściwej władzy celnej do oclenia lub do zapisania ich na wywóz.

Wolne od cła są towary, które pod urzędową kontrolą zostały zniszczone lub też w czasie transportu, przeprowadzonego pod taką kontrolą, zniszczały. Towary, które w czasie transportu przeprowadzonego pod urzędową kontrolą wskutek wpływów przyrody zmieniły swą jakość i wagę, lub też które pod kontrolą urzędową zmienione zostały, należy oclić według ich stanu w czasie odprawy.

Przy towarach, które usunięto z pod oclenia, miarodajną jest chwila i jakość ich, w której należało dostawić je do oclenia, gdy zaś tego stwierdzić nie można, chwila ich wykrycia i jakość ich w owej chwili".

§ 11. § 35 tegoż rozporządzenia uzupełnia się następującym nowym ustępem:

„O ile towary, których wywóz z obszaru celnego nie jest ograniczony przepisami o postępowaniu celnem, zakazami wywozu albo też z powodów wewnętrznego opodatkowania, będą musiały być zgłaszane li tylko dla celów statystyki wywozu, natenczas będzie ustanowiony dla obrotu z okręgu pogranicznego ułatwiony sposób zgłaszania".

§ 12. W § 39 tegoż rozporządzenia w zdaniu drugiem ostatniego ustępu skreśla się słowa początkowe zdania „Tylko wyjątkowo".

§ 13. § 52 tegoż rozporządzenia uzupełnia się następującym nowym (drugim) ustępem:

„Ustalanie wysokości opłat składowych w urzędowych składach celnych przekazuje się władzom celnym II instancji, a na obszarze W. M. Gdańska — najwyższej władzy celnej w Gdańsku".

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 10 stycznia 1922 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ustaw R. P. z d. 25/I—1922 r., Nr. 5, poz. 35).

53.

INSTRUKCJA

dla Urzędów Celnych.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dzien. Ustaw Nr. 107, poz. 783 z 1921 r.).

Na mocy § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej. Dzien. Ust. Nr. 107, poz. 783 z 1921 r., zarządzam w porozumieniu z Dyrektorem Głównego Urzędu Statystycznego, co następuje:

§ 1.

Wszystkie urzędy celne na całym polskim obszarze celnym bezzwłocznie zapoznają się jaknajdokładniej z postanowieniami powołanego rozporządzenia Rady Ministrów i wprowadzą w życie ich wykonanie bezwarunkowo w dniu 1 lutego 1922 r.

§ 2.

Karty zgłoszeń statystycznych są drukami płatnymi. Należy je zamawiać wraz z markami statystycznemi, wprost w Głównym Urzędzie Statystycznym w Warszawie, Al. Jerozolimskie 32, za pomocą spisu, wystawionego według wzoru Nr. 15, dołączonego do § 113 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dzien. Urzęd. M. S. Nr. 46 z 1921 r., str. 919) po stosownem uzupełnieniu pisemnem nieodpowiednich napisów.

Odbiór marek i kart statystycznych należy potwierdzić Głównemu Urzędowi Statystycznemu na blankietach, według wzoru Nr. 16, dołączonego do § 115 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dzien. Urzęd. wyżej wymieniony, str. 920).

§ 3.

Do zamawiania marek i kart statystycznych w Głównym Urzędzie Statystycznym są uprawnione wszystkie urzędy celne z wyjątkiem ekspozytur.

Ekspozytury otrzymują marki i karty statystyczne ze swego urzędu celnego. Obrachunek wewnętrzny powinien być przeprowadzony w księdze według wzoru Nr. 19, dołączonego do § 12 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dzien., jak wyżej, str. 922).

§ 4.

Dla wyrachowania się z otrzymanych ilości marek i kart statystycznych, urzędy celne założą księgę przychodu i rozchodu marek i kart statystycznych, według wzoru Nr. 35, dołączonego do §§ 174 i 178 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 46 z 1921 r., str. 932) po stosownem uzupełnieniu pisemnem napisów, stosownie do celu, jakiemu mają służyć. W rubrykach 3--20 Księgi zapisują się oddzielnie marki i karty zgłoszeń statystycznych, według rodzajów i ceny. Kart zgłoszeń nie należy podawać łącznie w jednej rubryce, lecz każdy rodzaj karty zgłoszenia musi być w osobnej rubryce wypisany. Rubryk 22 i 23 nie wypełnia się zupełnie. Rubryka 24 wypełnia się w rozchodzie codziennie ogólną sumą za wszystkie sprzedane marki i karty statystyczne. Księga służy na jeden rok rachunkowy i otwiera się przeniesieniem pozostałości z roku ubiegłego, stwierdzonej podpisami Kierownika urzędu i rachmistrza. Przychód zapisuje się w Księdze po sprawdzeniu otrzymanych przez kasę marek i kart statystycznych, przyczem, jako dowody przychodowe służą formularze według wzoru Nr. 16, dołączonego do § 115 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. M. S. Nr. 46 z 1921 r., str. 920), które otrzymuje Kasa urzędu celnego wraz z nadesłanemi jej markami i kartami statystycznemi.

Po upływie miesiąca Księgę sumuje się w przychodzie i rozchodzie i wprowadza się pozostałość na miesiąc następny.

§ 5.

Po miesięcznem zamknięciu Księgi przychodu i rozchodu marek i kart statystycznych, Kasa urzędu celnego sporządza w dwóch egzemplarzach szczegółowy wykaz otrzymanych, sprzedanych i pozostałych marek i kart statystycznych, według wzoru Nr. 17 do § 117 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 46 z 1921 r., str. 921), odpowiednio do celu pisemnie uzupełnionego. W rubryce 1 wykazu powinna być wskazana nazwa i cena marki, względnie karty statystycznej, pozostałe rubryki wykazu 2—15 powinny być wypełnione zgodnie z wzorem. Jeden egzemplarz wykazu odsyła Kasa urzędu celnego do przełożonej Władzy II instancji, drugi do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 6.

Kasa urzędu celnego przyjmuje pieniądze za sprzedane marki i karty statystyczne, bez składania deklaracji przez kupującego i zapisuje je do Dziennika przychodu, na rachunek Głównego Urzędu Statystycznego (Dział 3 § 10, opłaty sta-

tystyczne, budżetu dochodowego Prezydjum Rady Ministrów), na podstawie not przychodowych, sporządzanych przez Kasę codziennie przed zamknięciem jej czynności.

§ 7.

Notatki statystyczne nie są ani drukiem płatnym, ani nie podlegają ścisłemu zarachowaniu, dlatego Urząd nigdzie ich nie zarachowuje.

Zamawiać mają je urzędy celne w Głównym Urzędzie Statystycznym w Warszawie, za zwykłym spisem zapotrzebowania, jednak zawsze osobno od marek i kart statystycznych.

§ 8.

Zgłoszenia statystyczne służą wyłącznie do celów statystyki celnej i urzędy celne nie mogą nikomu pozwalać na wglądanie do nich lub na robienie notatek z tych zgłoszeń.

§ 9.

Postanowienia przejściowe:

A.

Od dnia 1 lutego 1922 mają urzędy celne trzecie egzemplarze zgłoszeń na piśmie (deklaracji celnych), sporządzanych, w myśl §§ 15 i 37 rozporządzenia o postępowaniu celnem z dnia 13 grudnia 1920 r. (Dzien. Ustaw Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.) pozostawiać w Urzędzie Celnym, a nie odsyłać do Głównego Urzędu Statystycznego.

Natomiast wspomniane w § 27 rozporządzenia (ustne zgłoszenia) egzemplarze statystyczne należy i nadal przesyłać do Głównego Urzędu Statystycznego.

B.

Z dniem 1 lutego 1922 r. traci moc obowiązująca okólnik z dnia 9 lipca 1921. L. 11.861/DC/II/21. (Dz. Urz. M. S. Nr. 27/28, poz. 333 z 1921 r.) w sprawie sporządzania dla statystyki czwartego egzemplarza listy przekazowej dla towarów przewożonych tranzytem.

C.

Dotychczas prowadzone w urzędach celnych b. zaboru austrjackiego i pruskiego dzienniki na marki i karty statystyczne zamkną urzędy bezwarunkowo z końcem dnia 31 stycznia 1922 r.

Cały wskazany zapas marek i kart statystycznych (te ostatnie, o ile się jeszcze w urzędzie znajdują) dawnego nakładu odeślą urzędy bezzwłocznie do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, za spisem podwójnie wystawionym. Jeden egzemplarz ma być przez urząd podpisany; drugi egzemplarz podpisze, po sprawdzeniu przesyłki Główny Urząd Statystyczny i zwróci urzędowi celnemu, celem dołączenia do odnośnej pozycji wspomnianego Dziennika. Dziennik należy przedłożyć jeszcze do kontroli, w sposób dotychczas praktykowany.

Warszawa, dnia 18 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Dr. Mikulecki.*

54.

OKÓLNIK Nr. DC/310/II/22.

Do Urzędów Celnych

w sprawie stosowania kar za niedokładne i nieprawidłowe deklarowanie towarów.

Nawiązując do okólnika z dn. 30 listopada 1921 r. Nr. 14454/DC/II/21 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 47—48 poz. 598) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

W myśl obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przepisów o postępowaniu celnem z dn. 13 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.) przy zgłoszeniu (zadeklarowaniu) towarów na piśmie strona obowiązana jest dołączyć do deklaracji oryginalne dokumenty handlowe, wystawione przez wysyłającego towar, które to dokumenty zawierać powinny wszystkie dane, potrzebne do obliczenia kwoty przypadającego od towaru cła, w szczególności dokładne określenie rodzaju i gatunku oraz ilości towaru. Dokumenty te służą za podstawę do prowadzenia rewizji celnej i wtedy urząd ma doczynienie ze zgłoszeniem zupełnem. W przeciwnym razie, t. j. jeżeli wymienionych dokumentów nie przedstawiono wcale, lub przedstawiono takie, w których brak chociażby jednego z wyżej wskazanych szczegółów, zgłoszenie winno być uznane za niezupełne.

W pierwszym wypadku, gdyby po uskutecznionej rewizji celnej okazało się, że podana w dokumencie handlowym, uznanym przez urząd celny za zupełny, jakość lub ilość towaru nie odpowiada istotnemu stanowi rzeczy, ustalonemu przez wynik rewizji i o ile strona nie dowiedzie, że stało się to bez zamiaru ukrócenia cła, winny być stosowane w myśl art. 18 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 51, poz. 314) te kary, które przewidziane są za nieprawidłowe lub niedokładne deklarowanie towarów w odnośnych przepisach i ustawach b. władz zaborczych, obowiązujących dotąd w poszczególnych dzielnicach Państwa.

Natomiast w drugim wypadku, kiedy zgłoszenie jest niezupełne, należy pobierać jedynie dodatkową opłatę manipulacyjną (akcydencję), ustanowioną art. 29 wymienionych na wstępie przepisów. Wyżej wymienione kary i 10% akcydencji nie mogą być w żadnym razie stosowane jednocześnie.

Warszawa, dn. 23/I, 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski,*

Dyrektor Departamentu Ceł.

55.

OKÓLNIK Nr. DC/116/II/22.

Do Urzędów Celnych

w sprawie nadania niektórym instytucjom bankowym praw banku dewizowego.

W uzupełnieniu Instrukcji z dn. 9 marca 1921 r. dla Urzędów Celnych w sprawie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagra-

nicznemi (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10—11, poz. 136), Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że:

1) Bank Zjednoczenia, Towarzystwo Akcyjne w Poznaniu,

2) Łódzki Bank Depozytowy, Spółka Akcyjna w Łodzi,

3) Bank Mieszczaństwa Polskiego, Towarzystwo Akcyjne w Poznaniu,

4) Towarzystwo Wzajemnego Kredytu Przemysłowców Łódzkich w Łodzi,

posiadają prawa banku dewizowego w myśl art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 31/XII-20 r. (Dz. Ust. z r. 1921 Nr. 18, poz. 104).

Warszawa, d. 19/I 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

56.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Starem (powiat Wyrzyski, Wielkopolska) zwinięty został z dn. 15 stycznia 1922 r. urząd celny.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Zelgniewie (powiat Chodzielski, Wielkopolska) zwinięty został z dn. 15 stycznia b. r. urząd celny.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Walentynowie (powiat Wyrzyski, Wielkopolska) zwinięty został z dniem 12 stycznia b. r. urząd celny.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski*

57.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Gołaszynie (powiat Rawicki, Wielkopolska) uruchomiony został z dn. 4 listopada 1921 r. urząd celny drogowy.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

58.

SPROSTOWANIE OMYŁKI,

zaszłej w okólniku ogłoszonym w Nr. 47—48 „Dz. Urzęd. Min. Sk." z 1921 r., poz. 598.

W okólniku L. 14454 z d. 30/XI—1921 r. w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów celnych, ogłoszonym w Dz. Urzęd. Nr. 47—48, na stronie 986 pod poz. 598 zauważono następującą omyłkę, a mianowicie: w ustępie 4-ym, wiersze 2 i 3 po słowach „dołączonej do deklaracji" wypuszczono wyrazy „niezupełnej (§§ 16 i 17".

Sprawy walutowe.

59.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1922 roku

o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Na podstawie art. 8 i 10 ustawy z dn. 30 kwietnia 1920 r. o biletach skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 218) oraz art. 2 i 3 ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 771) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lutego 1922 r. wypuszcza się serję III biletów skarbowych w odcinkach po 5,000 mkp., 10.000 mkp., 25.000 mkp., 50.000 mkp. i 100.000 mkp.

§ 2. Bilety skarbowe serji III płatne są w dniu 1 lutego 1923 r.

§ 3. Bilety skarbowe serji III są oprocentowane w stosunku 5 od sta rocznie. Odsetki są płatne z góry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 4. Bilety skarbowe serji III sprzedają: Centralna Kasa Państwowa, kasy skarbowe oraz oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej według ich wartości dziennej, obliczonej w myśl § 3.

§ 5. Z obliczanej przy sprzedaży biletów skarbowych serji III kwoty należnych odsetek nie dokonywa się żadnych potrąceń.

§ 6. Bilety skarbowe serji III będą opłacane bez żadnych potrąceń, począwszy od dnia 1 lutego 1923 r. aż do dnia 1 lutego 1933 roku przez Centralną Kasę Państwową, kasy skarbowe oraz oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

§ 7. Przed terminem płatności, wskazanym w § 2, bilety skarbowe serji III będą na żądanie posiadaczy wykupywane przez Centralną Kasę Państwową, kasy skarbowe oraz oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej według ich wartości dziennej bez pobierania za tę czynność żadnych opłat ani prowizji oraz będą na tych samych zasadach przyjmowane przy wszelkich wpłatach przez Centralną Kasę Państwową i kasy skarbowe.

§ 8. Bilety skarbowe serji III będą przyjmowane jako kaucje i wadja według wartości imiennej.

§ 9. Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przyjmują bilety skarbowe serji III do depozytu bezpłatnie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z 1922 r., Nr. 5, poz. 36).

60.

KOMUNIKAT P. K. K. P.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa nabywa obecnie złoto i srebro na rachunek Ministerstwa Skarbu po cenach niżej podanych, które obowiązują aż do odwołania:

		Za złoto	Za srebro:
Za 1 rubla	Mk.	1500.—	650.—
„ markę niemiecką	„	695.—	180.—
„ 1 koronę austr.	„	590.—	150.—
„ 1 jedn. monety państw. należ. do Unji Łacińsk.	„	560.—	150.—
„ 1 dolara	„	2915.—	870.—
„ 1 koronę skandynawską	„	780.—	215.—
„ 1 gram czystego kruszcu w monetach	„	1937.—	36.

Prawo ubezpieczeniowe.

61.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1921 r.,

w przedmiocie rozciągnięcia działalności polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na tereny województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Na mocy art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 395) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 15 stycznia 1922 r. polska dyrekcja ubezpieczeń wzajemnych uprawniona zostaje do otwierania oddziałów na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz — powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

§ 2. O otwarciu oddziałów na obszarach w § 1 wymienionych polska dyrekcja ubezpieczeń wzajemnych podaje do publicznej wiadomości przez obwieszczenie w danej miejscowości używane.

Od daty otrzymania przez poszczególny urząd gminny rejestrów poborowych składki ogniowej rozpoczyna się w obrębie danej gminy obowiązek ubezpieczenia budowli od ognia w polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych i od tej daty następować będzie odszkodowanie przez polską dyrekcję ubezpieczeń wzajemnych za wynikłe pożary.

§ 3. Władze gminne w zakresie ubezpieczeń przymusowych winny z chwilą otrzymania rejestrów poborowych:

a) przyjmować wnioski (zgłoszenia) ubezpieczeniowe i przesyłać je właściwym organom polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych;

b) zawiadamiać inspektorów o wynikłych w obrębie gminy wypadkach przewidzianych ubezpieczeniami;

c) czuwać nad terminowym poborem składki ubezpieczeniowej i przelewać ją do kas właściwych;

d) zarządzać kroki egzekucyjne względem płatników, ociągających się z uiszczeniem należności, przypadających z rejestrów poborowych (art. 35 ustawy).

§ 4. Urzędy skarbowe zostaną przez organa polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych powiadomione o wysłaniu rejestrów poborowych do gmin i od tej chwili spada na nie obowiązek wykonywania przepisów art. 36 ustawy.

§ 5. O zarządzeniu wyborów do rady nadzorczej polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na terenach w niniejszem rozporządzeniu wymienionych, wydane zostanie zlecenie odpowiednim organom Ministerstwa Skarbu.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 25 I r. 1922, Nr. 5, poz. 34).

Przepisy rachunkowe i kasowe.

62.

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU
w b. zaborze rosyjskim i w b. zaborze austrjackim.
(Tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU (według paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1921)	w I kwartale 1921 r.		w II kwartale 1921 r.		w III kwartale 1921 r.		w październiku 1921 r.	
	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
DANINY PUBLICZNE	**5.191.390.473**	**49**	**8.166.677.511**	**71**	**15.834.085.844**	**44**	**8.787.071.684**	**19**
§ 1. Podatki bezpośrednie	661.886.246	98	1.394.376.601	19	2.900.965.605	02	1.527.204.175	96
poz. 1. Podatek gruntowy	110.000.950	41	129.341.982	65	942.764.815	15	615.316.274	37
„ 2. Podymne	16.574.187	47	20.820.631	96	217.924.081	13	139.197.388	92
„ 3. Podatek domowo-klasowy	4.780.520	89	6.205.461	65	18.645.005	64	19.540.435	37
„ 4. „ domowo-czynszowy	4.041.440	85	3.944.055	10	3.857.169	90	910.311	16
„ 5. 5% podatek dochodowy od domów	287.801	03	261.570	68	344.947	65	46.183	49
„ 6. Podatek mieszkaniowy	565.770	96	631.252	86	93.198	09	48.025	55
„ 7. „ od nieruchomości miejskich	3.628.491	82	3.085.032	41	2.915.438	20	726.775	02
„ 8. „ przemysłowy	263.983.355	45	665.691.603	38	577.821.807	49	58.345.837	76
„ 9. „ zarobkowy	18.944.233	01	32.078.377	22	71.935.857	60	27.234.041	55
„ 10. „ dochodowy	43.526.066	02	168.850.900	49	325.044.253	25	326.909.181	13
„ 11. „ majątkowy	17.834.014	96	23.376.721	90	59.038.636	66	8.200.743	68
„ 12. „ hipoteczny i dochodowy od kapitałów pieniężn. i rent	15.019.867	48	22.673.170	75	55.323.561	58	6.221.269	12
„ 13. Jednorazowa danina	17.380.273	05	20.152.868	88	22.843.956	27	9.097.371	31
„ 14. Podatek od zysków wojennych	144.570.825	83	288.101.397	09	535.392.059	47	233.989.369	61
„ 15. „ „ kotłów parowych	30.523	04	4.615	59	16.508	96	1.404	47
„ 16. „ „ skrzynek depozytowych	717.924	71	107.750	07	444.219	07	—	—
„ 17. Odsetki zwłoki, należytości egzekucyjne i grzywny	—	—	9.048.208	51	66.560.088	91	81.419.563	45
§ 2. Podatki pośrednie (spożywcze)	616.786.118	34	1.945.193.727	53	3.438.820.032	41	1.107.832.006	77
poz. 1. Podatek od wódki	271.453.048	05	471.294.672	90	555.310.921	63	256.721.242	01
„ 2. „ „ win musujących	14.145	60	10.651	76	17.343	20	640	64
„ 3. „ „ wina	45.700	32	31.267	91	47.271	02	9.680	43
„ 4. „ „ piwa	1.058.567	—	6.879.507	05	124.460.940	83	25.351.693	89
„ 5. „ „ miodu	13.097	47	1.108	45	1.307	50	329	91
„ 6. „ „ drożdży	917.595	56	3.413.318	51	15.792.210	98	6.769.386	28
„ 7. „ „ mięsa	204.242	80	211.552	89	186.304	37	83.816	44
„ 8. „ „ nafty	2.334	10	8.952	16	344	40	—	—
„ 9. „ „ olejów mineralnych	89.972.578	16	77.754.953	10	309.832.472	71	152.864.728	89
„ 10. „ „ zapałek	3.528.950	12	2.926.212	17	130.894.124	48	42.078.593	61
„ 11. „ „ gilz	6.231.539	97	6.575.423	04	9.428.367	97	1.941.078	11
„ 12. „ konsumcyjny-linjowy	1.789.954	39	1.437.707	39	69.895	52	34.947	76
„ 13. „ od węgla	241.556.364	80	1.374.648.400	20	2.292.778.527	80	621.975.868	80
§ 3. Cło	417.671.518	37	636.290.520	97	2.535.212.775	51	1.818.481.479	33
poz. 1. Cło przywozowe	400.375.253	09	624.769.206	68	2.358.151.171	09	1.772.654.571	80
„ 2. Cło wywozowe	15.530.781	70	8.932	—	604	—	—	—
„ 3. Wpływy uboczne i poręczenia	1.765.483	58	11.512.382	29	177.061.000	42	45.826.907	53
§ 4. Monopole	1.850.864.327	77	3.146.895.111	57	4.844.361.549	91	2.835.663.526	63
poz. 1. Spirytusowy	755.605.726	04	1.178.889.702	80	1.861.111.307	64	1.396.757.459	62
„ 2. Tytoniowy	334.833.057	94	957.971.101	60	1.237.307.986	01	485.685.943	88

„ 3. Soli	165.435.043	56	251.083.686	48	590.639.144	05	284.094.776	52
„ 4. Cukrowy	480.225.546	12	677.413.087	15	1.036 616.969	96	663.699.625	22
„ 5. Sacharyny	91.980.569	18	81.537.533	54	108.686.142	25	5.425.721	39
„ 6. Loterja	22.784.384	93	—	—	10.000.000	—	—	—
§ 5. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	630.679.691	09	1.009.912.842	98	2 024.922.896	71	923.642.563	83
poz. 1. Podatek spadkowy	—	—	—	—	73.616.674	83	55.999.917	13
„ 2. „ od darowizn	—	—	—	—	40.392.653	36	24.820.474	24
„ 3. Opłaty stemplowe od ubezpieczeń	—	—	—	—	17.874 748	97	14.217.586	57
„ 4. „ „ „ weksli	—	—	—	—	64.546.058	63	32.730.314	29
„ 5. „ (należytości) od emisji obligacji	—	—	—	—	111.963.980	09	21.208.293	92
„ 6. Opłaty stemplowe od sprzedaży przedmiotów zbytku	—	—	—	—	48.500.111	75	38 088.135	24
„ 7. Podatek giełdowy	—	—	—	—	3.957.562	14	1 554.680	15
„ 8. Podatki (opłaty) przewozowe	—	—	—	—	44.553.872	40	19 450.748	—
„ 9. Opłaty stemplowe od kart do gry	—	—	—	—	1.914.240	—	124.984	—
„ 10. Należytości od kuponów procentowych i dywidendowych	—	—	—	—	3 589 535	80	1.328.487	46
„ 11. „ płacone przez Stowarzyszenia Spółdzielcze	—	—	—	—	8.725 767	69	2.116.666	45
„ 12. „ 4% od wkładów lokacyjnych	—	—	—	—	5.797.361	25	7.846 026	40
„ 13. „ od promes.	—	—	—	—	578.391	90	209.553	—
„ 14. Taksy przemysłowe i należ. bezpośrednie od zaprotokuł. firm	—	—	—	—	2.486.761	21	124 022	69
„ 15. Należyt. od wpisów hipoteczn. i odpisów dokument. tabularn.	—	—	—	—	5.507.048	93	2.758.392	37
„ 16. Należytosci sądowe	—	—	—	—	14 255.420	66	31.263 685	20
„ 17. „ ekwiwalentowe	—	—	—	—	509.130	31	247.407	66
„ 18. Opłaty stemplowe wyżej nie wymienione	—	—	—	—	1.563.243.729	29	661.720.115	75
„ 19. Grzywny i odsetki za zwłokę i za odroczenia	—	—	—	—	12.909.847	50	7.833.073	31
§ 5-a. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	—	—	67.611	60	7.504 286	45	1.992	80
§ 6. Taksy skarbowe	48.806	—	233.159	37	96.733	90	54.569	82
§ 7. Państwowy Urząd Naftowy	—	—		—	102.122.964	53	514.191 369	05
Odsetki za zwłokę, należytości egzekucyjne i grzywny	13.453.764	94	33.707.936	50	—	—	—	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem nie są objęte dochody z województw: Wołyńskiego, Poleskiego i Nowogródzkiego, ani Księstwa Cieszyńskiego.

b) Dochody z przedsiębiorstw monopolowych znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie od tych przedsiębiorstw do kas skarbowych wpłynęły. W szczególności odnosi się to także do Państwowego Urzędu Węglowego, który uskutecznił wpłaty z tytułu podatku od węgla w Centralnej Kasie Państwowej.—W sumach, wykazanych z tego podatku (§ 2 poz. 13) mieści się, objęty ceną sprzedażną węgla, zwrot dopłat na aprowizację górników, płaconych przez rząd kopalniom. Dopłaty te wynosiły w I kwartale 160.569.045 mk. 80 fen., w II kwartale — 894.156.660 mk., w III kwartale — 1.472.871.467 mk., a w październiku 1921 r. 379.313.520 mk. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała za I-sze półrocze 1921 r. zysk w sumie 2.371.361.085 mk. Z tego zysku oraz z dochodu osiągniętego w II półroczu 1921 r. przelano do kas skarbowych w I-szem półroczu 1921 r. 1.292.668.066 mk. 92 fen., w III-im kwartale 1921 r. 800.000.000 mk. i w październiku 1921 r. 300.000.000 mk.

c) Cyfry § 2 poz. 1 obejmują wyrównawczy podatek od sprowadzanych z b. dzielnicy pruskiej wódek, a nadto w Małopolsce podatek spożywczy od spirytusu, zaś w b. Królestwie Kongresowem opłaty komisowe i banderolowe. Cyfry § 4 poz. 1 obejmują zysk Państwa w cenie sprzedażnej spirytusu, tak w b. Królestwie Polskiem jak i w Małopolsce.

d) Podatku od nafty, pobieranego do 31-go lipca 1920 r. w b. Królestwie Kongresowem, obecnie nie pobiera się i kwoty, wykazane z tego źródła dochodu, stanowią zaległość z 1920 r.

e) Opłat stemplowych za I i II kwartał 1921 r. nie uwidoczniono według pozycji, gdyż z Małopolski nie otrzymano odnośnych szczegółowych sum za te okresy.

f) Sumy z odsetek za zwłokę etc., wykazane na końcu zestawienia za I i II kwartał 1921 r., obejmują wpływy z § 1 i 5.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego
(—) Czauderna.

Naczelnik Centralnej Księgowości
(—) Musiałkowski.

Przepisy o służbie państwowej.

63.

USTAWA

z dnia 10 stycznia 1922 r.

o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za studja wyższe, przyznany urzędnikom państwowym, pracownikom kolei państwowych, funkcjonarjuszom policji państwowej, profesorom szkół akademickich, nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich, ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych oraz dyrektorom szkół zawodowych, na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433 i 435) zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stupięćdziesięciu).

Art. 2. Dodatek za studja wyższe, przyznany nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych, jakoteż dyrektorom szkół zawodowych, oblicza się na podstawie płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, wedle którego, otrzymują powyżsi pracownicy dodatek drożyźniany.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrami Kolei Żelaznych, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Marszałek:
(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Sikorski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *St. Downarowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *A. Ponikowski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *Wybicki.*

(Dz. Ust. Nr. 4 — 1922 r., poz. 17).

Ruch służbowy.

64.

RUCH SŁUŻBOWY
W MINISTERSTWIE SKARBU

za m-c listopad 1921 r.

Mianowani zostali:

Szef Biura Prezydjalnego **Dr. Wyszatycki Lubosław** — Dyrektorem Dep. od 23/XI 21 r.

Dr. Małek Michał — St. Referentem od 16/IX 1921 r.

Radca Ministerjalny **Iglicki Stanisław** — Nacz. Wydz. od 1/XI 1921 r.

Radca Ministerjalny **Kwieciński Janusz** — Nacz. Wydz. od 1/XI 1921 r.

Radca Ministerjalny **Dr. Dubieński Aleksander** — Nacz. Wydz. od 1/XI 1921 r.

St. Ref. **Sienkiewicz Franciszek** — Nacz. Wydz. od 1/XI 1921 r.

Przeniesiona:

Mł. urzędnik II Urzędu Sk. Akcyz i Monopolów **Laura Frankowska** — do służby w Min. Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym od 16 listopada 1921 r.

Podwyższono pobory:

P. O. Pom. Referenta **Henrykowi Półtorakowi** do płacy według VII st. służb. począwszy od 1/XI 1921 r.

Zwolnieni zostali:

Podsekretarz Stanu **Dr. Weinfeld Ignacy** z dniem 30 listopada 1921 r.

Szef Biura Prezydjalnego **Dangel Józef** z dniem 30 listopada 1921 r.

Dyrektor U. N. u. Z. U. **Grendyszyński** Ludomir, dekretem z dnia 14 listopada 1921 r. L. 1115/Pr.

Referent **Dr. Kuliński Adam** z dniem 30 listopada 1921 r.

St. kontroler **Jasiński Bronisław** dekr. z dnia 28 listopada 1921 L. 1333/Pr.

Kontroler **Leichtfeld Adolf** dekr. z dnia 18/XI 21 r. L. 1115/Pr.

Pom. ref. **Petrykowski Wacław** z dn. 30 listopada 1921 r.

Próbny **Skowroński Seweryn** z dn. 30 listopada 1921 r.

Urzędnicy nowoprzyjęci:

Filer Bolesław od 1 listopada 1921 r.
Puszkin Oskar od 1 listopada 1921 r.
Laskowski Józef od 1 listopada 1921 r.
Nast Feliks od 1 listopada 1921 r.
Zawadzki Stefan od 1 listopada 1921 r.
Czopej Józef od 1 listopada 1921 r.
Cielecki Zygmunt od 1 listopada 1921 r.
Chlebowski Aleksander od 15 listopada 1921 r.
Solecki Kazimierz od 1 listopadna 1921 r.
Kobzakowski Leonard od 15 listopada 1921 r.

Powtórnie:

Piszczkowska Jadwiga od 1 listopada 1921 r.

Kontraktowi:

Dr. Kozubski Włodzimierz od 1 listopada 1921 r. na stanowisko Vice-Prezesa Komisji Oszczędnościowej za uposażeniem według V st. służb.

Inż. Paszkowicz Adam od 15 listopada 1921 roku według VI st. służb.

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano pod Nr. 8 odnośnie do Banku Ludowego, spółki zapisanej z ograniczoną odpowiedzialnością w Sępólnie treść następująca: Ksiądz Stanisław Wojciechowski z Sępólna wystąpił z zarządu, a w miejsce jego wybrano do zarządu książkowego Władysława Ksaweryńskiego z Sępólna.

Sępólno, dnia 4 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

Należy wpisać do rejestru spółdzielni:

1) Firma spółdzielni „Konsum spółdzielczy robotników żydowskich Stanisławowa i Knihininów „Naprzód", spółdzielnia zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością „Siedziba spółdzielni" Stanisławów. Członkowie odpowiadają swoimi udziałami.

2) Przedmiot przedsiębiorstwa oraz ograniczenia co do zawierania interesów z niečłonkami: Celem spółdzielni jest podnieść gospodarstwo członków przez dostarczenie im artykułów codziennego zapotrzebowania w gospodarstwie domowem, które w tym celu spółdzielnia nabywać albo wytwarzać będzie. Działalność spółdzielni ogranicza się na członków.

3) Czas trwania spółdzielni nie jest czasowo ograniczony.

4) Oznaczenie rodzaju i zakresu odpowiedzialności: Odpowiedzialność jest ograniczona, członkowie odpowiadają do wysokości swoich udziałów.

5) Wysokość udziału wpłat na udział i czas ich dokonywania: Udział wynosi 500 mk. i ma być spłacony naraz gotówką przy wstąpieniu do spółdzielni. Członek może mieć więcej udziałów.

6) Liczba członków zarządu: Zarząd składa się z 5-ciu członków. Członkowie pierwszego zarządu: Mojżesz Schräger, Józef Lessing, Mojżesz Fränkel, Leon Geller i Leon Friessner.

7) Pismo przeznaczone do ogłoszeń spółdzielni: Wszelkie obwieszczenia wychodzące ze spółdzielni odbywają się za pomocą afiszów i przez ogłoszenie w Dzienniku Ludowym we Lwowie.

8) Przepisy o likwidacji: Likwidacja spółdzielni będzie przeprowadzona po myśli przepisów ustawy przez Zarząd, o ile Walne Zgromadzenie czego innego nie uchwali. Likwidatorzy mają zrealizować cały majątek spółdzielni dalej umorzyć wszystkie długi tegoż, a pozostałą resztę użyć na spłacenie udziałów członków do ich udziałów.

Sąd okręgowy, jako handl. w Stanisławowie.

Oddział II, dnia 14 maja 1921 r.

ZMIANY i DODATKI DO WPISANYCH JUŻ FIRM SPÓŁDZIELNI.

Wpisano w rejestrze spółdzielni:

Siedziba spółdzielni: Kraków, ul. Smoleńsk 26. Brzmienie firmy: Semko — spółdzielnia emerytów kolejowych w Krakowie z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zmiana firmy na: „Opieka" — Przemysłowo-handlowa spółdzielnia emerytów kolejowych z ograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 17 lipca 1921 r. zmieniono postanowienia §§ 1, 3 lit. a, § 11, § 15, 34, 38 i 52 statutu.

Przedmiot przedsiębiorstwa dotąd: Organizowanie wymiany i produkcji w myśl gospodarczych interesów emerytów kolejowych i w tym celu spółdzielnia: a) zakłada i prowadzi wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa, służące do rozdzielania dóbr materjalnych wśród zrzeszonych emerytów kolejowych oraz do wytwarzania artykułów im potrzebnych, b) prowadzi operacje oszczędnościowe i ubezpieczeniowe. Obecnie: Organizowanie wymiany i produkcji w myśl gospodarczych interesów emerytów kolejowych i w tym celu spółdzielnia: a) zakłada i prowadzi wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa, służące do rozdzielania dóbr materjalnych wśród zrzeszonych emerytów kolejowych oraz do wytwarzania artykułów im potrzebnych jakoto: sklepy, składy, domy komisowe, warsztaty i t. d., b) prowadzi operacje oszczędnościowe i ubezpieczeniowe. Członek zarządu: Stanisław Howorka ustąpił. Członkowie zarządu wybrani: Kazimierz Wiliński i Józef Bronowicz, zam. w Krakowie. Wysokość udziału: 100 mk. — obecnie 300 mk. Ogłoszenia spółdzielni w dzienniku: „Ilustrowany Kurjer Codzienny". Data wpisu 17 sierpnia 1921 r.

Sąd okręgowy jako handl. w Krakowie, 17 sierpnia 1921.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

Należy wpisać do rejestru spółdzielni:

1. Numer kolejny wpisu 5.

2. Firma: Składnica Kółek rolniczych. Stowarzyszenie spółdzielcze z ogran. odpowiedzialnością w Buczaczu. Siedziba: Buczacz. Rodzaj i zakres odpowiedzialności — odpowiedzialność ograniczona, członkowie odpowiadają udziałami i dodatkową kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów (§ 8 statutu).

3. Oddziały: Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków:

a) przez wspólne nabywanie artykułów, potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i dostarczanie ich członkom w sposób hurtowny (sklepom Kółek rolniczych i innym drobnym sklepom) lub sposobem drobiazgowym sprzedaży przez własne sklepy i oddziały;

b) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków;

c) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego. Stowarzyszenie może zakładać oddziały (filje) w okręgu swej działalności wedle postanowień regulaminu (§ 22). Stowarzyszenie ogranicza swą działalność do członków. Wyjątek zachodzić może tam, gdzie z polecenia władzy Stowarzyszenia rozdziela artykuły zastrzeżone Państwu do rozdziału.

4. Wysokość udziału wpłat na udział, czas ich dokonywania. Udział wynosi kwotę . Pierwszy udział ma być wpłaconym przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do roku. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji (§ 9 statutu).

5) Imiona i nazwiska członków zarządu: Ignacy Adamiau Stecki, Antoni Zarówny; stali zaś członkowie: Piotr Weiss, Kazimierz Kwiatkowski i Wincenty Spaltenstein, jako zastępcy.

6. a) Czas trwania nieograniczony.

b) Pismo przeznaczone do ogłoszeń: Przewodnik Kółek rolniczych w Krakowie.

c) Rok obrachunkowy: od 1 lipca do 30 czerwca każdego roku.

d) Liczba członków zarządu i forma ich oświadczeń w imieniu stowarzyszenia: trzech dyrektorów i trzech zastępców. — podpis dwóch członków dyrekcji.

e) Ograniczenie uprawnień zarządu. Czynności prawne Dyrekcji zobowiązują Stowarzyszenie wobec osób trzecich z wyjątkiem wypadków: a) przewidzianych ustawą, b) czynienia darowizn z majątku Stowarzyszenia, c) przystępowania do Spółek i Stowarzyszeń z odpowiedzialnością, przewyższająca połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Do ważności wymienionych pod b) i c) aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady Nadzorczej.

f) Postanowienia o zastępcach: zastępcy pełnią obowiązki członków Dyrekcji w razie przeszkody Dyrektorów na polecenie Rady Nadzorczej.

g) przepisy o likwidacji: Stratę pokrywa się przedewszystkiem z funduszów rezerwowych w porządku przez Walne Zgromadzenie oznaczonym. Niepokrytą w ten sposób część straty pokrywa się przez użycie na ten cel odnośniej kwoty udziałów członków. W razie, gdyby fundusz rezerwowy, fundusze specjalne i udziały członków nie wystarczyły na pokrycie całej straty, wchodzą w zastosowanie przepisy obowiązującej ustawy.

Dzień wpisu 30 września 1921 r.

Sąd okregowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 30 września 1921 r.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dzisiaj pod Nr. 3 Samopomoc Urzędników Województwa w Poznaniu, spółdzielnia zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem przedsiębiorstwa jest wspólny zakup towarów spożywczych, gospodarczych i włóknistych, celem sprzedaży tychże pomiędzy członków. Prócz tego ma spółdzielnia przez zawieranie umów z kupcami i rzemieślnikami umożliwić członkom zakup towarów na warunkach korzystniejszych. Udział wynosi 200 marek i płatny jest w pełnej kwocie przy wstąpieniu. Członkowie ponoszą odpowiedzialność dodatkową ograniczona do wysokości zadeklarowanych udziałów. Zarząd składa się z czterech członków. Do zobowiązania spółdzielni potrzeba podpisu 2 członków zarządu pod pieczęcią spółdzielni. Zarząd potrzebuje potwierdzenia Rady Nadzorczej: 1) do zawierania kontraktów tyczących się nabycia lub sprzedaży nieruchomości, 2) do zaciągania pożyczek przez spółdzielnie, 3) do lokowania zbywających kapitałów, 4) do nabywania papierów wartościowych. W skład

zarządu wchodzą: sekretarz Marjan Kawecki, sekretarz Wacław Dezor, radca wojew. Władysław Gluck, referent Kazimierz Leciejewski, wszyscy z Poznania. Wszelkie ogłoszenia spółdzielni umieszcza się w organie Związku Urzędników Państwowych i w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Poznań, dnia 12 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dzisiaj pod Nr. 2: Związek gospodarczy pracowników sądowych w Poznaniu, spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną. Celem przedsiębiorstwa jest podniesienie gospodarstwa członków przez prowadzenie spólnego przedsiębiorstwa kupna, sprzedaży przedmiotów codziennego zapotrzebowania swoim członkom za gotówkę. Udział wynosi 3 000 marek i płatny jest w pełnej kwocie przy przyjęciu na członka. Członkowie ponoszą dodatkową odpowiedzialność w dalszej wysokości jednorazowej kwoty odpowiadającej zadeklarowanemu udziałowi. Zarząd składa się z trzech członków. Do zobowiązania spółdzielni potrzeba podpisu 2 członków zarządu. Zarząd związku może zawierać wszelkiego rodzaju umowy, wchodzące w zakres statutowej działalności związku, za wyjątkiem umów o kupno przedmiotów codziennego zapotrzebowania jednorazowo za ceny ponad 300 000 mk. (trzysta tysięcy marek) lub łącznie w ciągu miesiąca kalendarzowego ponad 600 000 mk. (sześćset tysięcy marek). W skład zarządu wchodzą: Dyrektor sądu okręgowego Kajetan Bojarski, starszy sekretarz Kazimierz Szybowicz i naczelny woźny Stanisław Lewandowski, wszyscy z Poznania. Wszelkie zgłoszenia dokonuje się w Kurjerze Poznańskim.

Poznań, dnia 22 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dnia 3 października 1921 r. pod Nr. 4 „Zgoda“ zakup i sprzedaż artykułów pierwszej potrzeby spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółdzielni jest Luboń. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wspólny zakup przedmiotów potrzebnych do życia i ubrania oraz sprzedaż drobna pomiędzy wspólnikami. Udział wynosi 2000 mk. i płatny jest w dowolnych ratach po najmniej 100 mk. tygodniowo. Członkowie ponoszą odpowiedzialność dodatkową, ograniczoną do wysokości udziałów. Zarząd składa się z trzech członków wybieranych przez Radę Nadzorczą i podpisuje za spółdzielnię w ten sposób, że podpisujący i to conajmniej dwaj członkowie zarządu pod firmą podpisują swe nazwisko z dodatkiem „Zarząd“. W skład zarządu wchodzą: 1) palacz Wawrzyniec Kmieć ze Żabikowa, 2) książkowy Florian Krysiński z Lubonia, 3) prokurent Józef Rembieliński z Lubonia. Organem do ogłoszeń spółdzielni jest pismo Orędownik w Poznaniu.

Poznań, dnia 3 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

Należy wpisać do rejestru spółdzielni:

1. Numer kolejny wpisu 7.

2. Firma: Składnica Kółek rolniczych. Stowarzyszenie spółdzielcze z ogran. odpowiedzialnością w Tłumaczu. Siedziba: Tłumacz. Rodzaj i zakres odpowiedzialności — odpowiedzialność ograniczona, członkowie odpowiadają udziałami i dodatkową kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów (§ 8 statutu).

3. Oddziały: Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków:

a) przez wspólne nabywanie artykułów, potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i dostarczanie ich członkom w sposób hurtowny (sklepom Kółek rolniczych i innym drobnym sklepom) lub sposobem drobiazgowym sprzedaży przez własne sklepy i oddziały.

b) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków;

c) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego. Stowarzyszenie może zakładać oddziały (filie) w okręgu swej działalności wedle postanowień regulaminu (§ 22). Stowarzyszenie ogranicza swą działalność do członków. Wyjątek zachodzić może tam, gdzie z polecenia władzy Stowarzyszenie rozdziela artykuły zastrzeżone Państwu do rozdziału.

4. Wysokość udziału wpłat na udział, czas ich dokonywania: Udział wynosi kwotę 500 mk. Pierwszy udział ma być wpłaconym przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do roku. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji (§ 9 statutu).

5. Imiona i nazwiska członków zarządu: Marceli Molisak, Jan Jasiński, Franciszek Leśniak stali członkowie, zaś: Michał Dębiec, Józef Hrapkowicz i Kazimierz Klonowski, jako zastępcy.

6. a) Czas trwania nieograniczony.

b) Pismo przeznaczone do ogłoszeń: Przewodnik Kółek rolniczych w Krakowie.

c) Rok obrachunkowy: od 1 lipca do 30 czerwca każdego roku.

d) Liczba członków zarządu i forma ich oświadczeń w imieniu stowarzyszenia: trzech dyrektorów i trzech zastępców, oświadczenie lub podpis dwóch członków dyrekcji.

e) Ograniczenie uprawnień zarządu: czynności prawne dyrekcji zobowiązują Stowarzyszenie wobec osób trzecich z wyjątkiem wypadków: a) przewidzianych ustawą, b) czynienia darowizn z majątku Stowarzyszenia, c) przystępowania do Spółek i Stowarzyszeń z odpowiedzialnością, przewyższającą połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Do ważności wymienionych pod b) i c) aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady Nadzorczej.

f) Postanowienia o zastępcach: zastępcy pełnią obowiązki członków Dyrekcji w razie przeszkody Dyrektorów na polecenie Rady Nadzorczej.

g) Przepisy o likwidacji: Stratę pokrywa się przedewszystkiem z funduszów rezerwowych w porządku przez Walne Zgromadzenie oznaczonym. Niepokrytą w ten sposób część straty pokrywa się przez użycie na ten cel odpowiedniej kwoty udziałów członków. W razie, gdyby fundusz rezerwowy, fundusze specjalne i udziały członków nie wystarczyły na pokrycie całej straty, wchodzą w zastosowanie przepisy obowiązującej ustawy.

Dzień wpisu 30 września 1921 r.

Stanisławów, dnia 30 września 1921 r.

Sąd okręgowy, Oddział II.

Wpisano do rejestru spółdzielni dnia 12 października 1921 r.:

Siedziba spółdzielni: Ustroń. Brzmienie firmy: Spółka osadnicza, spółdzielnia zarejestrowana z nieograniczoną poręką w Ustroniu. Przedmiot przedsiębiorstwa: tworzenie samodzielnych gospodarstw rolnych, zapobieganie nędzy mieszkaniowej swoich członków i dopomaganie im do uzyskania własnego domu i gospodarstwa. Udział wynosi 1000 mkp. Na udział winien członek przy wstąpieniu wpłacić najmniej 200 mkp. reszta może być spłacona w miesięcznych ratach najmniej po 200 mkp. Odpowiedzialność członków jest nieograniczoną. Zarząd składa się: z 1) przewodniczącego 2) zastępcy przewodniczącego, 3) kasjera, 4) sekretarza, 5) dwóch dalszych członków.

Członkowie zarządu są: Paweł Pilarczyk, rządca dóbr w Hermanicach jako przewodniczący. 2) Jerzy Lazar, sekretarz w Ustroniu jako zastępca przewodniczącego. 3) Jerzy Michejda, dyrektor szkoły w Ustroniu jako sekretarz, 4) Jan Wantulza, ogrodnik w Ustroniu Nr. 219, jako kasjer, 5) Paweł Lipowczan, rolnik w Ustroniu Nr. 172, 6) Paweł Czudek, zagrodnik w Goleszowie Nr. 206, jako członkowie zarządu.

Firmowanie spółdzielni następuje w ten sposób, że każdy dokument zarządu dla uzyskania ważności podpisany być musi przez przewodniczącego, względnie jego zastępcę i jednego członka Zarządu obok pełnej nazwy firmy.

Ogłoszenia spółdzielni ogłaszane będą w „Głosie Ludu Śląskiego“.

Likwidacji dokonują trzej likwidatorowie, wybrani przez ostatnie Walne Zgromadzenie, z których jeden musi być członkiem Zarządu ostatniego.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, Oddz. IV.

dnia 12 października 1921 r.

ZMIANY DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 31/8 1921 r. przy stowarzyszeniu: Towarzystwo kredytowe w Wielkich Oczach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany: że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia, odbytem dnia 9 czerwca 1921 uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia, którą w myśl statutu ma przeprowadzić dyrekcja pod nadzorem rady nadzorczej.

Wierzycieli wzywa się do zgłoszenia swych roszczeń.

Sąd Okręgowy O. IV.

Przemyśl, d. 27 sierpnia 1921.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 20 października 1921 roku.

AKTYWA:		Marek pol.		Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu: a) Złoto	19.505 758.66			
b) Srebro	41 323.092.18			
c) Bilon zagraniczny	1.269.515 94	62.098.366.78 *)	+	172.864.66
2. Waluty zagraniczne		51.105.224.56 *)	+	7.984.474.24
3. Rachunki Zagr. „Nostro"	1.863 979 551.54			
Banki Niemieckie	405 952.373.84 *)	2.269.931.925.38	+	311 607.856.46
4. Portfel wekslowy		8.226.406.108 70	+	933.749.681.—
5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		11.278.798.369.64	+	409.496.703.95
6. Dług Skarbu Państwa		186.250.000.000.—	+	4.500.000.000.—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		1.607 750.292 18	—	171.033 586.23
8. Papiery własne		4.587.553.67	+	16 524 75
9. Inne Aktywa		18.281.340.012 94	—	1.280.429.144.62
	Razem Mk.	228.092 015.853.85		

PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		68.912.361.57		bez zmiany
2. Obieg banknotów		168.532.289.817.50	+	7.952.463.046.50
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	21 242 799 614.39			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1 628.723 977.20			
c) Inne rachunki	17.180 213.907.02	40.051.737.498.51	—	408.804.903.56
4. Inne Pasywa		19 439.076.176 27	—	686 810.163.65
	Razem Mk.	228.092 015.853 85		

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 126.432.293.68.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli a od lombardu pożyczek premjowych 6%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek Państwowych.

*) w/g parytetu.

Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Jędrzejowie

Bilans w dniu 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY:			STAN BIERNY:		
Gotówka	Rb.	7716.23	Udziały	Rb.	26301.99
Lokaty	„	10.—	Kapitał zapasowy	„	3027.19
Własne papiery procentowe	„	423.—	„ specjalny	„	1799.02
Pożyczki	„	198525 89	Wkłady	„	159975 03
Ruchowości	„	250.31	Sumy przechodnie	„	9472.48
			Zyski.	„	6349.72
Ogółem	Rb.	206925.43	Ogółem	Rb.	2069:5 43

Bilans w dn. 31 grudnia 1920 r.

Gotówka	Mk.	38106 87	Udziały	Mk.	67085.22
Lokaty	„	21.60	Kapitał zapasowy	„	7910 12
Pożyczki	„	644834 80	„ specjalny	„	5257 28
Ruchomości	„	453 66	Wkłady	„	570616.65
Straty	„	5064.18	Sumy przechodnie	„	37611 84
	Mk.	688481.11		Mk.	688481.11

Stowarzyszenie Spożywcze „SKLEP GMINNY" w Kozłowie pow. Miechowskiego

Bilans w dn. 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNN:	Korony	STAN BIERNY:	Korony
Gotówka zg. z kasą	13784 32	Udziały	13284.—
Towary po cenie własnej	36570.47	Fundusz rezerwowy	652.—
Wierzytel. towarowa	1511.29	Długi pieniężne	11733 34
„ pieniężna (lokaty)	10015.--	„ towarowe	436.—
Urządzenie sklepu	3229.20	Zeległe i dywidenda	2049.60
Inwentarz sklepu	3221 55	Nadwyżka z bilansu 14/VI	21442.76
Zadatek na lokal	200.—	Zaległa pensja sklep.	5511 17
		Nadwyżka jako zysk	19422 96
	68531,83		68531,83

STAN RACHUNKÓW BANKU WSCHODNIEGO w WARSZAWIE

na dzień 30 września 1921 r.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi	
Gotowizna w kasie		29820933 19
Pozostałość w P. K. K. P.		4131856 84
Pozost łość w P. K. O.		272307 84
Pieniądze zagraniczne		3364012.53
Przekazy i weksle zagraniczne		3037916.62
Papiery procentowe własne		
a) papiery państwowe	8017069 05	
b) papiery hipoteczne i komunalne	257765.89	
c) akcje	15055496.60	23330331.54
Weksle zdyskontowane		93301754.—
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpieczone papierami publiczn.	51765194.—	
b) zabezpieczone wekslami	38367183.—	
c) zabezpieczone innemi wartościami	110067587.78	200199964.78
Pożyczki terminowe:		
a) zabezpieczone papierami publiczn.	1048172.50	
b) zabezpieczone innemi wartościami	11873537.50	12921710.—
Rachunki korespondentów (Loro:		
a) korespondenci krajowi	17502363.50	
b) korespondenci zagraniczni	618088.—	18120451.50
Rachunki nasze u korespondendentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	54728420.48	
b) w bankach zagranicznych	15272003.85	70000424 33
Nieruchomości		1619300.—
Koszty handlowe		29758500.73
Inkaso weksli		16876321.80
Rachunki z Oddziałami		67862928.98
Różne rachunki		119409290.84
		694028005.52

STAN BIERNY.	Marki i fenigi	
Kapitał zakładowy		36000000.—
Kapitał zapasowy ustawowy		6785296.10
Inne rezerwy		6040658.—
Wkłady:		
a) terminowe	4845477.—	
b) rachunki czekowe	256833796.77	261679273.77
Redyskonto weksli		22665266.—
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	43967194.03	
b) korespondenci zagraniczni	5476643.	54543837.03
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	26396037.02	
b) w bankach zagranicznych	10293261 71	36689298.73
Procenty i prowizje		53426165.86
Różni za inkaso		29849060 39
Rachunki z Oddziałami		95515507.59
Różne rachunki		94039644.05
		694028005 52

Spółka Akcyjna Przedsiębiorstw Wyrobów Szklanych i Ubezpieczenia Szyb „SZKŁO" w Warszawie.

Bilans w dniu 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.		
Kasa	Mk.	103340.—
Towary	„	223609.—
Nieruchomości	„	1014558.—
Instytucje kredytowe	„	526647.10
Urzędy Państwowe	„	1012654.30
Dłużnicy	„	855561.49
Huta Sosnowiecka	„	2511460.71
	Mk.	6247221.60

STAN BIERNY.		
Kapitał Akcyjny	Mk.	1000000.—
Wierzyciele	„	4207864.—
Wierzytelności hypot.	„	444776.—
Sumy Przechodnie	„	300000.—
Czysty Zysk	„	294581.60
	Mk.	6247221 60

Rachunek Strat i Zysków dniu 31 grudnia 1920 r.

WINIEN.			
Koszty Handlowe		Mk.	161323.30
Personel		„	435560.—
Prowizje		„	120000.—
Huta Sosnowiecka strata na eksploatacji		„	349857.65
Czysty zysk do podziału:			
Kapitał zapasowy	100000.—		
Tantjema Zarządu	29500.—		
Rezerwa podat.	50000.—		
Dywidenda á Mk. 50	100000.—		
Pozostałość na 1921 r.	15081.60	„	294581 60
		Mk.	1361322.55

MA.		
Zysk brutto, osiągnięty w roku 1920	Mk.	1361322.55
	Mk.	1361322 55

Bilans Towarzystwa Poż.-Oszczędn. w Kleszkach za 1920 r.

Pasywa: udziały Mk. 4666.24; fund. zasob. i specjal. 2634.14; wkłady 152751.59; długi 45000; Inne 2799.20; Aktywa: gotówka 1799.27; lokaty 4529.11; pożyczki 196890.—; ruch. 718.38; Inne 90.27. R-k zysków i strat: Dochody 17159.14, wydatki 20983.28; Stratę 3824.14 uchwalono pokryć zyskami roku następnego.

Towarzystwo Akcyjne Czelekeńskich Ozokierytowo Naftowych Przemysłów „LUBORAN", Oddział w Warszawie.

Bilans za rok operacyjny 1920.

DEBET.	Marki i fenigi		KREDIT.	Marki i fenigi	
Gotówka w Kasie	6606.43		Kapitał Oddziału Warszawskiego	1000000.—	
Bank Kredytowy . . . Mk. 7629.—			Różni Wierzyciele	3117708.30	
Bank Centralny . . . „ 1875.—	9504.—		Weksle	400000.—	4517708.30
Różni dłużnicy	2827175.—				
Ozokieryt na składzie w Londynie	1306870.—				
Inwentarz Biura Warszawskiego	82000.—	4232155.43			
Straty w roku 1920		285552.87			
		4517708.30			4517708.30

Rachunek Zysków i Strat.

DEBET.		KREDIT.	
Koszty Handlowe	Mk. 556637.49	Zyszk na rach. towarów (ze sprzedaży Ozokierytu w kraju)	Mk. 337500.—
Wynagrodzenie Członków Zarządu w Warszawie	„ 19020.—	Straty w roku 1920	„ 285552.87
Procenty	„ 47395.38		
	Mk. 623052.87		Mk. 623052.87

Towarzystwo Akc. Fabryki Czekolady, Kakao i Cukrów Deserowych „JAN FRUZIŃSKI" w Warszawie, ul. P.Ina 34.

Zestawienie Zysków i Strat za czas od dnia 1/V 1920 r. do dnia 30/IV 1921 r.

Przychód	Mk. 18688101.97
Rozchód	„ 14931378.36
Czysy zysk	Mk. 3756723.61

Bilans na dn. 30 Kwietnia 1921 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa	Mk. 9081.71	Kapitał akcyjny	Mk. 648000.00
Rachunki bieżące w bankach	„ 567504.30	„ rezerwowy	„ 18702.67
Nieruchomości i maszyny	„ 192353.33	„ amortyzacyjny	„ 128246.71
Ruchomości	„ 254697.36	Wierzyciele	„ 365781.67
Zapasy materjałów do produkcji	„ 3679761.11	Sumy przechodnie	„ 1168.00
Dłużnicy	„ 203458.51	Pozostałość zysków z 1919/20 r.	„ 10944.66
Sumy przechodnie	„ 22631.00	Czysty zysk do podziału	„ 3756723.61
	Mk. 4929587.32		Mk. 4929587.32

Podział Zysków.

Na kapitał rezerwowy	Mk. 375672.36
„ kapitał amortyzacyjny	„ 79193.28
„ wynagrodzenie Zarządu	„ 187836.18
„ dywidendę za 1920/21 r.	„ 1956000.—
„ podatki i do rozporządzenia akcjonarjuszów	„ 1158021.79
	Mk. 3756723.61

Sprawozdanie za rok 1919 II-go Towarz. Poż.-Oszczędn. w Radomsku, w ziemi Piotrkowskiej, w pow. Radomskim.

Obroty i pozostałości rachunków (Bilans).

STAN BIERNY	Pozostawało z pocz. roku sprawozd. (Ruble i kopiejki)	Przychód wedł. księgi głównej w ciągu roku (Ruble i kopiejki)	Rozchód wedł. księgi głównej w ciągu roku (Ruble i kopiejki)	Pozostałość w końcu roku sprawozd. (Ruble i kopiejki)
Kapitał zakładowy udziałowy	19483.43	2625.97	2531.38	19578.02
Kapitał zapasowy	583.41	207.05	—	790.46
Kapitał specjalny (rezerwowy)	1850.65	380 36	—	2231.01
Wkłady	54926.68	40887.75	20329.47	75484.96
Długi	—	—	—	—
Fundusze na pośredn. a) zadatki	—	—	—	—
b) otrzymane ze sprzedaży	—	—	—	—
Sumy przechodnie	5287.40	4523.37	2609.35	7201.42
Procenty i zyski	2070.57	16070.08	14197.38	3943.27
Fundusz na budowę wł. biur i składów	1857.—	380.—	—	2237.37
Razem	86059.14	65074 95	39667.58	111466.51

STAN CZYNNY	Pozostawało z pocz. roku sprawozd. (Marki i fenigi)	Przychód wedł. księgi głównej w ciągu roku (Marki i fenigi)	Rozchód wedł. księgi głównej w ciągu roku (Marki i fenigi)	Pozostałość w końcu roku sprawozd. (Marki i fenigi)
Lokaty	23634.36	36468.56	13090.43	256.23
Własne papiery procentowe	2332.60	114500.—	151034.—	38866.60
Pożyczki	55040.65	29982.94	46029.—	71086.71
Towary nabyte	—	—	—	—
Majątek	—	—	—	—
Wydatki różne	—	—	—	—
Wydatki i straty	—	12126.81	12126.81	—
Razem	81007.61	195078 31	222280 24	110209 54
Gotówka	5051.65	—	—	1256.97
Bilans	86059.14	—	—	111466.51

Towarzystwo Akcyjne „Fr. MARTENS i Ad. DAAB“ w Warszawie, Wiejska 9.

Bilans w dniu 31 grudnia 1919 roku.

Debet.	Marki	f.	Credit.	Marki	k.
Nieruchomości	1419454	74	Kapitał Zakładowy	864000	—
Maszyny i Instalacje	303612	35	„ Zapasowy	123285	03
Narzędzia i Utensylja	445093	50	„ Umorzenie	453899	44
Zapasy	1180774	89	Wierzyciele	6051010	51
Kapitały	157846	24	Zysk	260458	18
Dłużnicy	3814096	59			
Rach. Przechodnie	431774	85			
	7752653	16		7752653	16

Rachunek Zysków i Strat.

Debet.	Marki	f.	Credit.	Marki	f.
Koszty Ogólne	644398	96	Zysk brutto na fabrykacji	1219254	91
Ubezpieczenia	61026	45			
Procenty	239504	73			
Amortyzacja	13866	59			
Zysk netto	260458	18			
	1219254	91		1219254	91

Suchedniowska Fabryka Odlewów Spółka Akcyjna.

Bilans na dzień 1 kwietnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna	Mk. 3318526.54	Kapitał Akcyjny	Mk. 10200000.—
Inkasa i papiery %.	„ 9469644.55	„ Amortyzacyjny	„ 7525557.44
Towary i materjały	„ 18845117 40	„ Zapasowy	„ 990622.80
Debitorzy	„ 18423510.—	„ Rezerwy Specjalnej	„ 451200 —
Budowle, maszyny i inwentarz	„ 37730590 31	Wierzyciele	„ 64259396 71
	Mk. 87787388 80	Fundusz kosztów emisyjnych	„ 464700 —
		„ karny	„ 572.89
		Rezerwa na podatki	„ 830976 —
		Dywidenda do wypłaty	„ 3060486.—
		Zysk przeniesiony na 1921/22 r.	„ 3876.96
			Mk 87787388 80

Rachunek Strat i Zysków.

Przewozy towarów	Mk. 1912093.—	Pozostałość z 1919/20 r.	Mk. 910.38
Procenty i prowizje	„ 4587063.88	Zysk na towarach	„ 23399998.90
Ogólne koszty i pensje	„ 5439817 53	Dochód z nieruchomości	„ 7369.74
Podatki	„ 185496.48	Zysk na sprzedaży nieruchomości	„ 23720 66
Remont budynków	„ 610645.86		
Straty u dłużników	„ 8381 75		
Zysk do podziału	„ 10688501.18		
	Mk 23431999 68		Mk. 23431999 68

Podział Zysków.

Na kapitał amortyzacyjny	Mk. 5794624 22	Pozostałość z 1919/20 r.	Mk. 910.38
„ „ zapasowy	„ 510000.—	Zysk 1920/21 r.	„ 10687590 80
„ rezerwę specjalną	„ 200000.—		
„ dywidendę 30%	„ 3060000.—		
„ wynagrodzenie Zarządu i Urzędników	„ 670000.—		
„ rezerwę na podatki	„ 450000.—		
Przeniesiono na 1921/22 r.	„ 3876 96		
	Mk. 10688501 18		Mk. 10688501 18

Sprawozdanie za rok 1919 Czernięcińskiego Stowarzyszenia pożyczkowo-udziałowego w Czernięcinie w gm. Turobin w pow. Krasnystawskim.

Obroty i pozostałości rachunków (w walucie rublowej).

STAN BIERNY (Stowarzyszenie winno:)	Pozostałość z roku poprzedniego	Obroty w roku sprawozdawczym: Przychód	Obroty w roku sprawozdawczym: Rozchód	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego
Kapitały: zakładowy, (udziałowy, własny i wypożyczony)	373.60	143.—	53.—	463 60
zapasowy i specjalne	—	20 —	—	20.—
Wkłady oszczędnosc.	4286.74	800.62	1062.75	3484 61
Inne (sumy przechod.)	19.80	—	19.80	—
Zyski	457.56	325.60	776.52	6.64
Razem	5137 70	1289.22	2452.07	3974.85

STAN CZYNNY. (Stowarzyszenie ma:)	Pozostałość z roku poprzedniego	Obroty w roku sprawozdawczym: Przychód	Obroty w roku sprawozdawczym: Rozchód	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego
Papiery procentowe	500.—	—	—	500.—
Pożyczki	2574.63	1541.82	2000.—	3032 81
Ruchomości i nieruchomości	73.77	7 38	—	66 39
Wydatki i straty	—	776.52	776.52	—
Razem	3148.40	2325.72	2776.52	3599.20
Gotowizna w kasie w d. 31 grudnia i obroty ogólne	1989.30	3614 94	5228.59	375.65
Bilans	5137.70			3974.85

Spółka Akcyjna Połączonych Krajowych Hodowli Nasion Selekcyjnych „GRANUM”

Bilans za czas od 21 lipca 1919 r. do 30 czerwca 1920 r.

STAN CZYNNY:

Główna Kasa: Gotowizna		61819.57
Papiery procentowe:		
5% państw. poż wewn. 1920 r.	346500.—	
Kupon bieżący . . .	2013.80	348513.80
Banki: rachunki bieżące		530041.20
Nieruchomości:		
wartość Łyszkowice, folwarku położonego pod Krakowem przestrzenią 116.23 morg. .		491767.74
Remanenta: folw. Łyszkowice .	642240.06	
„ Szczeglina .	976124.21	
„ Willanowa .	824744.90	
„ W. Siekierek .	2231444.78	4674553.95
Ruchomości i towary p/g spisu . . .		750637.42
Praelity: nasion buraczanych . . .		175000.—
Nasiona handlowe: operacje niezakończone .		31516.25
Dłużnicy:		430867.51
Reprocucenci: za wydane na reprodukcję żyto, nasiona bur. cukrow. i pastewnych . .		398724.77
		7893442.21

Obroty:

Kasa przychód za r. 1919-1920 .	12021953.62	
rozchód „ „ „ „	11960134.05	61819.57
Banki przychód za r. 1919-1920	22471246.89	
rozchód „ „ „ „	21941205.69	530041.20

Szef Biura: K. Zambrzycki
Księgowy: I. Tomaszewski

STAN BIERNY:

Kapitał zakładowy	3000000.—
„ zapasowy	52900.—
Akcjonarjusze: wpłaty na akcje II-ej emisji .	2527259.74
Wierzyciele	1111355.89
Nasiona handlowe: operacje niezakończone .	484271.—
Zysk za rok 1919-1920	717655.58
	7893442.21

Prezes Zarządu: Witold Hanicki
Członkowie Zarządu: Władysław Podhorski
Tomasz Sumowski
Henryk hrabia Potocki
Dr. Henryk Pawlikowski
Dr. Henryk Straszewski

Bilans za czas od 1 lipca 1920 r. do 30 czerwca 1921 r.

Główna Kasa: gotowka			534495.50
Papiery procentowe			
5% pań. poż wew. 1920 r.	2446500.—		
kupon bieżący .	30581.—	2477081.—	
4% pań. poż. prem. 1920 r.	10000.—		
kupon bieżący .	300.—	10300.—	2487381.—
Banki: rachunki bieżące . . .			2072118.23
Nieruchomości:			
wartość Łyszkowic, folwarku położonego pod Krakowem, przestrzenią 116.23 morg. . .		493629.54	
Awans na budowe w Łyszkowicach		1266000.—	1759629.54
Remanenta: folw. Łyszkowice .		2137213.55	
„ Szczeglin .		2063376.18	
„ Willanów .		5494287.—	
„ W. Siekierki .		10169738.—	19864614.73
Ruchomości i towary p/g spisu . . .			338936.75
Nasiona praelity			178000.—
Dłużnicy:			4381026.90
Reproducenci: wartość nasion, wydanych na reprodukcję			1727803.01
Sumy przechodnie koszty na akcje II-ej, III-ej i IV-ej emisji			715004.—
Akcjonarjusze: należność od akcjonarjuszy			4877260.02
Kaucje różne			80300.—
Wydatki na rok przyszły .			85020.—
			39101589.68

Obroty: Kasa przychód za 1920/21 r.	70103602.93	
„ rozchód „ „ „	69569107.43	534495.40
Banki przychód za 1921/21 r.	60206844.15	
rozchód „ „ „	59982725.92	224118.23

Kierownik Biura: S. Pfaffius
Buchalter: I. Tomaszewski

Kapitały:		
kapitał zakładowy . .	16000000.—	
„ zapasowy . .	789482.78	
„ amortyzacyjny . .	71765.56	16861248.34
Sumy przechodnie:		
wpłaty za akcje II, III i IV emisji, ponad nominalną wartość na koszta emisyjne i kap. zapas.		5617900.—
Akcjonarjusze: niewypłacona dywid. za 1919-20 r.		29761.10
Wierzyciele		8751781.94
Kaucje		80300.—
Część zysku z roku 1919/20 na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia pozostawiona do decyzji Walnego Zgromadzenia w 1920/21 r. .		163113.90
Banki		1848000.—
Zysk za rok 1920/21		5749484.40
		39101589.68

Prezes Zarządu: Witold Hanicki
Członkowie Zarządu: Władysław Podhorski
Tomasz Sumowski
Henryk hr. Potocki
dr. Henryk Straszewski
dr. Henryk Pawlikowski

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Pawłowie za 1920 r.: Passywa: udziały Mk. 15214.52; fund. zasob. i specjal. 15765.79; wkłady 296383.64; inne 2901.38. Aktywa: gotówka 8511.37; lokaty i pap. %% 15458.89; pożyczki 297520.07; nieruch.om. 8939.20. Bilans: 330429.53. R-k zysków i strat: dochody 24582.77; wydatki 24688.57; zysk 164.20 przeznaczono: 10% na fund. zapas. resztę na fund. specjalny.

Bilans Banku Ziemiańskiego w Warszawie na dzień 1 września 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 30032910.82	Kapitał zakładowy	Mk. 25000000.—
Pozostałość w Polskiej krajowej kasie poż.	„ 10262780.10	„ zapasowy rezerwowy	„ 1216181.98
„ „ Pocztowej kasie oszczędn.	„ 841081.64	Obligacje Banku	„ 17156524.—
Pieniądze zagraniczne	„ 30557.88	Wkłady	„ 312993000.65
Papiery % własne	„ 92461079.83	Redyskonto weksli	„ 23186000.—
Poż. Hypoteczne	„ 26331216.—	Rachunki korespondentów (Loro)	„ 132755138.63
Weksle zdyskontowane	„ 273275160.40	Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„ 44088830 20
Rachunki otwartego kredytu	„ 116222159.89	Procenty i prowizje	„ 29399340.51
Pożyczki terminowe	„ 759833 76	Różni za inkaso	„ 4108941.79
Rachunki Korespondentów (Loro)	„ 14179773.81	Rachunki z Oddziałami	„ 61966817.07
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„ 24987521.48	Różne rachunki	„ 25608291.68
Koszty Handlowe	„ 20961617.21		
Inkaso Weksli	„ 4105972.—		
Rachunki z Oddziałami	„ 60940489.45		
Różne rachunki	„ 2126912 24		
	Mk. 677419066.51		Mk. 677419066.51

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Wełnianej Manufaktury „Stiller i Bielszowski" w Łodzi za rok 1920.

AKTYWA.		PASYWA.	
Grunta fabryczne	Mk. 248170.45	Kapitał akcyjny	Mk. 3240000.—
Budynki fabryczne	„ 571752.35	Kapitał zasobowy	„ 219261.—
Maszyny i przyrządy	„ 1255242.45	Fundusz amortyz. maszyn i przyrządów	„ 1255240.30
Wełna, przędza, towary, farby, chemikalje i inne zapasy	„ 16361795.50	Fundusz amortyz. budynków fabryczn.	„ 571750.20
Dłużnicy	„ 5426636.30	Wierzyciele	„ 10661125.20
Papiery wartościowe	„ 1279725.85	Akcepty	„ 8978.040.—
Weksle	„ 750.85	Zysk	„ 371817.90
Gotówką	„ 153160.85		
	Mk. 25297234.60		Mk. 25297234.60

Obliczenie i podział zysku za rok 1920.

Wpływy	Mk. 18826479.75
Wydatki	„ 18407505.05
	Mk. 418974.70

Suma powyższa podzieloną została na zasadzie postanowienia Ogólnego Zebrania z dnia 28 sierpnia 1921 r. jak następuje:

na fundusz amort. maszyn i przyrządów	Mk. 27587.45
na kapitał zasobowy	„ 19569.35
10% dywidendy	„ 324000.—
przeniesienie na rok 1921	„ 47817 90
	Mk. 418974.70

Bilans Tow. Akc. Fabryki Cukru i Rafinerji „ŁYSZKOWICE" na 30 czerwca 1921 r.

Kapitał Akcyjny Zakładowy	Mk. 8000000.—
„ Amortyzacyjny	„ 1710024.25
„ Zapasowy	„ 400024.55

BILANS

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
R-ek gruntów, budowli i maszyn	Mk. 8037137.04	R-ek kapitału akcyjnego	Mk. 8000000.—
„ depozytów	„ 912864.80	„ „ amortyzacyjnego	„ 1710024.25
„ papierów publicznych	„ 1375531.76	„ „ zapasowego	„ 400024.55
„ kasy	„ 709348.17	„ depozytów	„ 912864.80
„ magazynu	„ 5692149.85	„ różnych	„ 24600823.89
„ cukru i melasy	„ 5973062.50	„ dywidendy	„ 1175180.20
„ różnych	„ 13113734.96	„ zysków i strat	„ 202831.09
„ inwentarza i sprzężaju	„ 699166.99		
„ odszkodowań wojennych	„ 497752.71		
	Mk. 37010748.78		Mk. 37010748.78

Ogłoszenie.

Zarząd Żydowskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Pajęcznie niniejszem ogłasza, że na podstawie uchwały ogólnego zebrania członków towarzystwa z d. 5 maja 1921 roku Żydowskie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Pajęcznie likwiduje swoje czynności, a także wzywa równocześnie wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

Zarząd.

Ogłoszenie.

Kasa eskontowa i oszczędności w Mielcu w „likwidacji" zawiadamia niniejszem, że walne zgromadzenie odbyte w dniu 3 maja b. r. uchwaliło rozwiązanie i likwidację Stowarzyszenia, wzywając równocześnie wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń w ciągu trzech miesięcy.

Mielec, 4 grudnia 1921 r.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 16605. 3-II 1922.